ராஜேஷ்குமார்

எழுதிய

[illegible]

OK

இதழ் 25

சீக்ரட் நாவல்

மிஸ் பாரத மாதா

ராஜேஷ்குமார்

1

கண்ணாடி ஜன்னல் 'டொக் டொக்' என்று தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டு டாக்ஸியின் பின்சீட்டில் படுத்து கண் மூடியிருந்த சுந்தரேசன் எழுந்து உட்கார்ந்தான். நள்ளிரவைத் தாண்டிய நேரம்.

கண்ணாடி ஜன்னலுக்கு வெளியே -

ஒரு பெண்ணின் முகம் தெரிந்தது. பதட்ட முகம்.

லாக்கை விடுவித்து கதவைத் திறந்தான் சுந்தரேசன். சற்றே தலைவிரி கோலமாய் முகம் வியர்த்த அந்த இளம் பெண் அவசர அவசரமாய் குரல் நடுங்க பேசினாள்.

''என் கணவர்க்கு ஹார்ட் அட்டாக்... உடனடியா ஹாஸ்பிடலுக்கு கொண்டு போகணும்... வர்றீங்களா...?''

''பேஷண்ட் எங்கேம்மா...?''

''பக்கத்துல இருக்கிற வித்யா நகர்க்குள்ளே வீடு. வீட்டுக்கு போய் கூட்டிட்டு போகணும்...''

''எந்த ஹாஸ்பிடல்?''

''கிறிஸ்டி நர்ஸிங் ஹோம்...''

''நூறு ரூபாயாகும்.''

''நீங்க கேட்கிறதை தர்றேன்... வண்டியை எடுங்க. வீட்ல அவரை தனியா விட்டுட்டு ஓடி வந்திருக்கேன்...''

அந்தப் பெண் பதட்டமாய் சொல்லிக் கொண்டே டாக்ஸியின் பின் சீட்டுக்குப் போக - சுந்தரரேசன் டரைவிங் சீட்டுக்கு வந்து டாக்ஸியைக் கிளப்பினான். பேக்டரிகள் மட்டும் உயிரோடு இருந்த அந்த ராத்திரி வேளையில் டாக்ஸி பக்கத்தில் இருந்த வித்யா நகரை நோக்கிப் போயிற்று.

''கொஞ்சம் சீக்கிரமா போங்க ட்ரைவர்...''

''வித்யா நகர்ல எங்கேம்மா வீடு...?''

''செவன்த் க்ராஸ்ல...''

''வீட்ல வேற யாரும் இல்லை யாம்மா...?''

''இல்லை...! இப்ப அவர்க்கு எப்படி யிருக்கோ தெரியலையே?'' அரற்றிய அந்தப் பெண் சீட்டுக்கு சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு கண்களை மூடி கந்தர் சஷ்டி கவசம் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையற தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட

''பயப்படாதீங்கம்மா... ஒண்ணும் ஆகாது...'' சுந்தரேசன் சொல்லிக் கொண்டே ஆக்ஸிலேட்டரில் கால் வைத்து அழுத்த - டாக்ஸி பறந்தது.

இரண்டே நிமிஷம்!

வித்யாநகர் வந்தது.

நிசப்த ரோடுகளில் டாக்ஸி பாய்ந்து - ஏழாவது குறுக்கு ரோட்டுக்குள் நுழைந்தது. இருட்டில் வரிசையாய் வீடுகள் வர - சுந்தரேசன் கேட்டான்.

''எந்த வீடம்மா...?''

''அதோ முன்னாடி லைட் எரியுதே அந்த வீடுதான்...''

டாக்ஸி வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு - அந்தப் பெண் சொன்ன வீட்டுக்கு முன்பாய் போய் நின்றது. டாக்ஸி நிற்கவே அவள் கதவைத் திறந்து கொண்டு வீட்டுக்குள் ஓடினாள். சுந்தரேசனும் சீட்டிலிருந்தும் இறங்கி - தயக்கமாய் உள்ளே போனான்.

சோபாவில் படுத்திருந்த - அந்த இளைஞனுக்குப் பக்கத்தில் குனிந்து -

அவள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் அழுகைக் குரலில்.

''என்னங்க... இப்ப.... எப்படி யிருக்கு....?''

''....''

''டாக்ஸியைக் கூட்டிட்டு வந்துட் டேன்... உங்களால எந்திரிச்சு டாக்ஸி வரைக்கும் வரமுடியுமா...?''

சுந்தரேசன் பக்கத்தில் போய் நின்றான்.

''இதோ பாருங்கம்மா அவர்கிட்டே எதையும் பேசிட்டிருக்க வேண்டாம்... ஒரு கை பிடிங்க... டாக்ஸிக்கு கொண்டு போயிடலாம்...''

''ட்ரைவர்! எனக்கு பயம்மாயிருக்கு...''

''பயப்படாதீங்கம்மா... நீங்க கால் மாட்டைப் பிடிங்க... நான் தலைமாட்டை பிடிக்கிறேன்...''

பிடித்தார்கள்.

முப்பது வயது இளைஞன் அவன். பேன்ட்டும் சர்ட்டும் அணிந்து சற்றே திடகாத்திரமாய் இருந்தான்.

பின் சீட்டில் கிடத்தப்பட்டான். அந்தப் பெண் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு மறுபடியும் சஷ்டி கவசம் - சொல்ல சுந்தரேசன் டாக்ஸியை நகர்த்தினான்.

''எந்த ஹாஸ்ப்பிடல்ன்னு சொன்னீங்க?''

''கிறிஸ்டி நர்ஸிங் ஹோம்...''

''பத்தே நிமிஷத்துல போயிடலாம்... பயப்படாதீங்கம்மா.''

''சீக்கிரம்...''

''வீட்டை பூட்டினீங்களாம்மா?''

''பூட்டிட்டேன்...''

டாக்ஸி வேகம் பிடித்து - வித்யா நகரின் நிசப்தமான ரோடுகளை தேய்த்து - மெயின் ரோட்டுக்கு வந்து பறந்தது. சோடியம் வேப்பர் விளக்குகள் ரோட்டை மஞ்சள் வெளிச்சத்தில் வைத்திருந்தது.

சுந்தரேசன் கேட்டான்.

''இந்த சின்ன வயசுல ஹார்ட் அட்டாக் எப்படி வரும்?''

''காரணம் குடிதான்... இன்னிக்கு ஓவரா குடிச்சுட்டு வந்தார். இவர் ஏற்கெனவே ஒரு ஹார்ட் பேஷண்ட்தான்...''

''குடிச்சு குடிச்சு ஏன்தான் உடம்பைக் கெடுத்துக்கறாங்களோ தெரியலை...''

''ட்ரைவர்...''

''என்னம்மா?''

''கிறிஸ்டி ஹாஸ்பிடலுக்கு பொன்னு ரங்கம் ரோட்டு வழியா போங்க. அந்த ரோட்ல என்னோட அக்கா வீடு இருக்கு... டாக்ஸியை ஒரு நிமிஷம் நிறுத்தி துணைக்கு என் அக்காவையும் கூட்டிகிட்டு போயிடலாம்...''

''அதுக்கென்னம்மா... தாராளமா கூட்டிட்டு போயிடலாம்.''

மறுபடியும் அந்தப் பெண்ணின் வாயில் சஷ்டி கவசம்.

ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க

தாமதம் நீக்கி சதுர்வேல் காக்க

ஐந்தே நிமிஷம்!

பொன்னுரங்கம் ரோடு வந்தது.

''உங்க அக்கா வீடு எங்கேம்மா...?''

''அதோ... அந்த எலக்ட்ரிக் போஸ்ட்கிட்டே வண்டியை நிறுத்துங்க.''

சுந்தரேசன் நிறுத்தினான்.

அவள் இறங்கினாள். ''அவரைக் கொஞ்சம் பார்த்துக்குங்க டிரைவர். அக்கா வீடு இந்த சந்துக்குள்ளே இருக்கு... போய் கூட்டிட்டு வந்துடறேன்...'' - சொல்லிக் கொண்டே சைக்கிள் மட்டும் போகக்கூடிய அந்த குறுகலான சந்துக்குள் நுழைந்தாள்.

சுந்தரேசன் பின் சீட்டை எட்டிப் பார்த்தான். அந்த இளைஞன் மல்லாந்து கிடந்தான். டாக்ஸிக்குள் புகுந்த காற்று அவனுடைய தலைக்கேசத்தை கலைக்கப் பார்த்தது.

'ஆள் அழகாய் இருக்கிறான்...! குடித்து குடித்து அற்ப ஆயுளில் போகப் பார்க்கிறானே...?'

சுந்தரேசன் பெருமூச்சு விட்டு காத்திருந்தபோது - டாக்ஸிக்கு பக்கவாட்டில் அந்தக் குரல் கேட்டது.

''வண்டி ஏன் இங்கே நிக்குது...?''

குரல் வந்த பக்கம் திரும்பினான் சுந்தரேசன்.

இரண்டு போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள். ராத்திரி 'பாரா'வுக்கு வந்தவர்கள்.

''பேஷண்ட் வண்டியில இருக்கார் ஸார்...''

''வண்டி ஏன் இங்கே நிக்குது...?''

''பேஷண்ட் கூட வந்த பொண்ணு அவங்க அக்காவைக் கூப்பிடறதுக்காக இநத் சந்துக்குள்ளே போயிருக்காங்க...''

''பேஷண்ட் ஆணா... பொண்ணா?''

''ஆண் ஸார்...''

''பொய் சொல்லாதே... உன் டாக்ஸியில் பலான கிராக்கியைத் தானே கூட்டிகிட்டு வந்தே...?''

''இல்ல ஸார்... பேஷண்ட்தான்... பின்னாடி சீட்டுக்கு வந்து பாருங்க... பலான கிராக்கியை எல்லாம் என் வண்டியில ஏத்தறதில்லை...''

கான்ஸ்டபிள்களில் ஒருவர் - டாக்ஸியின் பின்பக்கக் கதவைத் திறந்தார். மல்லாந்து படுத்திருந்த இளைஞனைப் பார்த்துவிட்டு - கதவை மூட முயன்றவர் சட்டென்று நின்றார்.

''ட்ரைவர்...''

''ஸார்...''

''பேஷண்ட்டோட உடம்புக்கு என்ன?''

''ஹார்ட் அட்டாக் ஸார்...''

''பார்த்தா அப்படி தெரியலையே...? பேஷண்ட்டுக்கு கான்ஷியஸ் இருக்கா...?''

''இல்ல ஸார்...''

கான்ஸ்டபிள் டாக்ஸிக்குள் நுழைந்து பின் சீட்டில் கிடத்தப்பட்டிருந்த அந்த இளைஞனை உசுப்பினார்.

உடம்பை போர்த்தியிருந்த அந்த சால்வை விலக மார்புப் பகுதியின் குறுக்கு வாட்டில் அந்த ரத்தக் குழி ஆழமாய் தெரிந்தது.

உலர்ந்துபோன ரத்தக்காயம்.

கான்ஸ்டபிளின் கை ட்ரைவிங் சீட்டில் உட்கார்ந்திருந்த் சுந்தரேசனின் தோளை இரும்புப் பிடியாய் பற்றியது.

''ஏன்டா... டாக்ஸிக்குள்ளே டெட் பாடியை வெச்சுகிட்டு... பேஷண்ட்ன்னா சொல்றே...?''

‘‘ஸ...ஸ....ஸார்...’’

‘‘கூட வந்த பொண்ணு யாரு...? ரெண்டு பேருமா சேர்ந்து டெட்பாடியை எங்கே கொண்டு போயிட்டிருக்கீங்க...?’’

2

‘‘ஸ... ஸார்... அது.... டெட் பாடியா...? எனக்குத் தெரியாது ஸார்... அந்தப் பொண்ணு பேஷண்ட்ன்னு... சொல்லித்தான்...’’

சுந்தரேசன் கண்கள் விரிய அதிர்ச்சியாய் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே - கான்ஸ்டபிளின் கையிலிருந்த லாட்டி அவனுடைய மோவாயை வலுக் கட்டாயமாய் நிமிர்த்தியது.

‘‘உம்... பேர்... என்னடா...?’’

‘‘சு...சு...சுந்தரேசன்...’’

‘‘மொதல்ல கீழே எறங்கு...’’

‘‘ஸார்... எனக்கு ஒண்ணும் தெரியாது... அந்தப் பெண்ணுதான்...’’

‘‘எங்கடா அவ...?’’

‘‘இ...இந்த சந்துக்குள்ளே போனா...’’

‘‘பொய் பேசாதே...’’

‘‘நிஜமாத்தான் ஸார்...’’

‘‘சந்துக்குள்ளே யாரை பார்க்கப் போனா?’’

‘‘அவ... அக்காவை...’’

‘‘வா... சந்துக்குள்ளே போய் பார்க்க லாம்...’’ ஒரு கான்ஸ்டபிள் நின்று கொள்ள

- இன்னொருவர் தன் கையில் வைத்து இருந்த லாட்டியால் சுந்தரேசனைத் தள்ளிக் கொண்டு அந்த அரையிருட்டுச் சந்துக்குள் நுழைந்தார்.

காற்றில் மூத்திர நாற்றம். குப்பைத் தொட்டிக்குள் ஒரு நாய் இறங்கி எதையோ கிளறிக் கொண்டிருந்தது. கார்ப்பரேஷன் விளக்கு கம்பத்தில் தூசி படிந்த ட்யூப் லைட் ஒன்று மங்கலான வெளிச்சத்தை உமிழ்ந்து சந்துக்குள் இருந்த வீடுகளைக் காட்டியது.

‘‘எந்த வீடுடா...?’’

‘‘எனக்கு தெரி... தெரியாது ஸார்...’’

‘‘ஏண்டா...! ரெண்டு பேரும் கூட்டுக் களவாணிகள் மாதிரி ஒரு டெட்பாடியை கார்க்குள்ளே போட்டு கொண்டு வந்திருக்கீங்க... எதுவுமே தெரியாத மாதிரி ஜால்லா பண்றியே...?‘‘

‘‘சத்தியமா எனக்கு... எதுவுமே தெரியாது ஸார்...’’

‘‘ரொம்ப நேரத்துக்கு இதையே நீ சொல்லிட்டிருக்க முடியாது. அந்தப் பொண்ணு யாரு...? டாக்ஸிக்குள்ளே செத்துக்கிடக்கிறவன் யாரு? எதுக்காக அவனை கொலை பண்ணீங்க...?’’

‘‘ஸார்... டாக்ஸியில இருக்கிறது டெட்பாடின்னு இப்பத்தான் எனக்குத் தெரியும்... அந்தப் பொண்ணு என்னை ஏமாத்திட்டா...’’

‘‘நீ சொல்றது எதுவுமே நம்பற மாதிரி இல்லையே? உன்னை லாக்கப்புக்கு கொண்டு போனாத்தான் உண்மையைச் சொல்லுவே போலிருக்கு...’’

‘‘ஸ... ஸார்...’

''ம்...''

சுந்தரேசன் கண்கள் கலங்க கான்ஸ்டபிளைக் கும்பிட்டான்.

''எனக்கு கல்யாணமாகி மூணு மாசம் தான் ஸார் ஆச்சு... ஏதோ டாக்ஸியை ஓட்டி பொழைப்பை நடத்திட்டிருக்கேன்... இந்தக் கொலையைப் பத்தி எனக்கு எதுவுமே தெரியாது ஸார். என்னை இக்கட்டுல மாட்டிவிட்டு குடும்ப சந்தோஷத்தை கெடுத்துடாதீங்க ஸார்...''

சந்து இப்போது மறுபக்க ரோட்டுக்கு போய் முடிந்திருந்தது. பக்கெட்டில் பசையை வைத்துக் கொண்டு - 100-வது நாள் போஸ்டர் ஒன்றை சுவரில் ஒட்டும் முயற்சியில் இருந்த லுங்கி ஆசாமி ஒருவன் பார்வைக்கு கிடைத்தான்.

''டேய்...'' கான்ஸ்டபிள் கூப்பிட்டார். ''வாடா இங்கே...''

அவன் பசை கையோடு - பவ்ய நடையோடு - வந்தான். கண்களில் மிரட்சி.

''இந்தப் பக்கம் எந்த பொண்ணாவது வந்தாளா?''

''இ... இல்லீங்களே...''

''நீ எவ்வளவு நேரமா இங்கே இருக்கே...?''

''இப்பத்தான் வந்தேன்ங்க...''

சுந்தரேசன் வியர்த்து வழிகிற முகத்தோடு எச்சில் விழுங்கிக் கொண்டே சொன்னான்.

''ஓடிட்டா போலிருக்கு...''

கான்ஸ்டபிள் அவனுடைய காலரைப் பற்றினார். ''இங்கெல்லாம் நீ உண்மையை

ஒத்துக்கமாட்டே... வா ஸ்டேஷனுக்குப் போயிடலாம்...''

''ஸ... ஸார்... ஸார்...''

''பேசாதே... நட்றா... டாக்ஸிக்குள்ளே கொலை செய்யப்பட்ட டெட்பாடியை வெச்சுகிட்டு... பொய் கதாகாலட்சேபமா பண்றே... லாக்கப்புக்கு கொண்டு போய் லாடம் கட்டினா... நான் முந்தி... நீ முந்தின்னு எல்லா உண்மையும் ஓடி வந்துடாதா... என்ன...?''

சுந்தரேசனை கான்ஸ்டபிள் நெட்டித் தள்ளிக் கொண்டு போனார்.

3

போலீஸ் லாக்கப்.

இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் லாடம் அடித்த தன் பூட்ஸ் காலை உயர்த்த சுந்தரேசன் மண்டியிட்டு கும்பிட்டான். மூக்கிலும் வாயிலும் ரத்தம் கொட்டியது.

''ஸார்... எனக்கு ஒண்ணும் தெரியாது ஸார்...''

''அடிபட்டு ஏண்டா சாகிறே... உண்மையைச் சொல்லிடு... அந்தப் பொண்ணு யாரு...? கொலை செய்யப் பட்டது யாரு? ஏதாவது கள்ளக்காதல் விவகாரமா...?''

''அந்தப் பொண்ணு யார்ன்னே தெரியாது ஸார்... புருஷனுக்கு ஹார்ட் அட்டாக்... ஹாஸ்பிடலுக்கு போகணும் டாக்ஸி வருமான்னு பதறிகிட்ட வந்து கேட்டா...''

''நீ போனே...?''

''ஆமா ஸார்...''

''அவளுக்கு வீடு எங்கே...?''

''வித்யா நகர்ல... செவன்த் க்ராஸ்ல வீடு.''

''வீடுக்குள்ளே நீ போனியா...?''

''போனேன் ஸார்... ஆள் மயக்க மாயிருக்கான்னு நினைச்சு அந்தப் பொண்ணும் நானும் சேர்ந்து தூக்கிட்டு வந்து டாக்ஸி பின்சீட்டுல கிடத்தி னோம்...''

''அப்ப.... அது டெட்பாடின்னு உனக்குத் தெரியலையா?''

''தெரியலை ஸார்...''

''அதெப்படி தெரியாமே போகும்... நெஞ்சுல எவ்வளவு பெரிய ரத்தகாயம்.

''உடம்பு அப்போ மார்பு வரைக்கும் சால்வையால மூடியிருந்தது சார்... ஆளை உடனே ஹாஸ்பிடலுக்கு கொண்டு போகணும்ங்கிற அவசரத்துல எதையும் சரியா கவனிக்க முடியலை... ஒரு டெட்பாடியை டிஸ்போஸ் பண்றதுக்காக அந்தப் பொண்ணு என்னோட டாக்ஸியை உபயோகப்படுத்த நினைச்சிருக்கா...''

''அப்படீன்னா... உனக்கும் அந்தப் பொண்ணுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லேன்னு சொல்றே...?''

''ஆமா... ஸார்... வேணும்ன்னா உங்களை அந்த வித்யா நகர் வீட்டுக்கு கூட்டிட்டு போறேன்... தப்பிச்சுட்டு போன அந்தப் பொண்ணு எப்படியும் வீட்டுக்கு வந்துதான் ஆகணும்... அபப்டியே அந்த பொண்ணு வீட்ல இல்லேன்னாலும்...

பக்கத்து வீட்ல கேட்டு... அவ யாருங்கிற விபரத்தை தெரிஞ்சுக்கலாம்...''

இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் இறுகிய முகத்தோடு மையமாய் தலையை ஆட்டிக் கொண்டே பக்கத்தில் இருந்த கான்ஸ் டபிளிடம் திரும்பினார்.

''ஜீப்பை ரெடி பண்ணு மேன். இவன் கதை சொல்றானா... நிஜத்தை சொல் றானானு பார்த்துட்டு வந்துடலாம்...''

கான்ஸ்டபிள் வெளியே போனார்.

4

நள்ளிரவு மணி 2.30.

வித்யா நகர்க்குள் போலீஸ் ஜீப் நுழைந்து அடங்கிக்கிடந்த நிசப்தத்தைக் கலைத்தபடி ஓடியது. சுந்தரேசனுக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் கான்ஸ்டபிள்கள் உட்கார்ந் திருக்க, டிரைவிங் சீட்டுக்குப் பக்கத்துச் சீட்டில் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் தெரிந்தார்.

''டேய்! எந்த ஸ்ட்ரீட்ன்னு சொன்னே?''

''செவன்த் ஸ்ட்ரீட் ஸார்...''

''அந்த வீட்ல அந்தப் பொண்ணைத் தவிர வேற யாரையும் நீ பார்க்கலையா...?''

''இல்ல ஸார்...''

''டாக்ஸியில் ஏறும்போது வீட்டைப் பூட்டினாளா?''

''பூட்டினா...''

''பொண்ணுக்கு என்ன வயசு இருக்கும்?''

''இருபதிலிருந்து - இருபத்தஞ்சுக்குள்ளே...''

ஏழாவது குறுக்குத் தெரு - என்று ரோட்டேடிாரத்தில் பெயர்ப் பலகை சொல்ல, ஜீப் வேகத்தைக் குறைக்காமல் திரும்பியது.

''எந்த வீடு...?''

''அதோ...!'' அவன் சுட்டிக்காட்ட, ஜீப் இரைச்சரோடு போய் அந்த வீட்டுக்கு முன்பாய் நின்றது.

கோதண்டம் கீழே இறங்க - சுந்தரேசனை கான்ஸ்டபிள்கள் கீழே இறக்கினார்கள்.

''இந்த வீடுதானே...?''

''ஆமா ஸார்...''

கோதண்டம் வாசற்படி ஏறினார்.

கதவில் பூட்டு இல்லை.

உள்ளே ஆள் இருப்பதற்கு அடையாளமாய் பக்கவாட்டு ஜன்னலில் ஜீரோ வாட்ஸ் வெளிச்சமும் - ஓடுகிற மின் விசிறியின் சலனமும் தெரிந்தது. கோதண்டம் சுந்தரேசனை அரைப் பார்வை பார்த்துக் கொண்டே கதவின் வலது கோடியில் இருந்த அழைப்பு மணியின் பொத்தானின் மேல் தன் கட்டை விரலை வைத்தார்.

அது உள்ளே வீறிட்டது.

கதவு திறக்கப்பட காத்திருந்தார்கள். சுந்தரேசனின் முகத்தில் வியர்வை நிற்காமல் வழிந்தது.

அரை நிமிஷ நிசப்தத்திற்குப் பிறகு -

உள்ளே தாழ்ப்பாள் விலக - கதவு மெல்ல பின்வாங்க லுங்கியும் பனியனுமாய்

ஒரு இளைஞன் தெரிந்தான். கும்பலாய் போலீஸ் பரிவாரத்தைப் பார்த்தமும் முகம் மாறினான்.

''என்...?''

கோதண்டம் சுந்தரேசனை ஏறிட்டார். ''நீ இங்கே வந்தப்ப... இந்த ஆள் இருந்தானா...?''

''இ—இல்ல ஸார்...''

''நல்லா யோசனை பண்ணிச் சொல்லு...''

''இ—இல்ல சார்... நான் பார்க்கலை...''

கோதண்டம் அந்த இளைஞனிடம் திரும்பினார்.

''உங்க பேர் என்ன...?''

''ரவிக்குமார்...''

''வீட்ல லேடீஸ் யாராவது இருக்காங்களா...?''

''இல்ல... ஸார்... நான் மட்டும்தான்... ஆமா எ... பேச்சுலர்... ஏன் ஸார்... என்ன விஷயம்...?''

கையில் வைத்திருந்த லாட்டியால் சுந்தரேசனைக் காட்டினார் கோதண்டம். ''இவனை உங்களுக்குத் தெரியுமா?''

ரவிக்குமார் சுந்தரேசனை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு தலையாட்டினான். ''தெரியாது...''

''எங்கேயாவது பார்த்ததுண்டா...?''

''இல்லை...! இன்ஸ்பெக்டர்... எனக்கு ஒரே குழப்பமாயிருக்கு... யார் இந்த ஆள்...? எதுக்காக... இந்த மிட் நைட்ல என் வீட்டுக்கு கூட்டிட்டு வந்தீங்க...?''

‘‘ரெண்டு மணி நேரத்துக்கு முந்தி இந்த டாக்ஸி டிரைவர் இந்த வீட்டுக்கு வந்திருக்கான். இந்த வீட்டிலிருந்த ஒரு பெண் தன் புருஷனுக்கு ‘ஹார்ட் அட்டாக்’ன்னு சொல்லி கூட்டிட்டு வந்ததா சொல்றான். ஹார்ட் அட்டாக் வந்த ஆளை இவனும் அந்தப் பொண்ணும் சேர்ந்து தூக்கி டாக்ஸியில கிடத்திகிட்டு ஹாஸ்பிடலுக்குப் போயிருக்காங்க... வழியில ஒரு இடத்துல டாக்ஸியை நிறுத்திட்டு தன்னோட அக்காவைக் கூட்டிட்டு வர்றதுக்காக அந்தப் பெண் ஒரு சந்துக்குள்ளே போனாளாம். அந்தப் பக்கமா ராத்திரி ரோந்து வந்த போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் அங்கே நின்னுட்டிருந்த டாக்ஸியைப் பார்த்து சந்தேகப்பட்டு விசாரிக்கப்போக - டாக்ஸி பின் சீட்ல கிடத்தப்பட்டிருந்த ஆள் கொலை செய்யப்பட்ட விஷயம் வெளியே வந்திருக்கு... அக்காவைக் கூப்பிடப் போன அந்தப் பொண்ணையும் இப்போ காணோம்...’’

ரவிக்குமாரின் முகம் வெளிறியது.

‘‘ஸார்... நீங்க தப்பான வீட்டுக்கு வந்திருக்கீங்கன்னு நினைக்கிறேன்... இந்த வீட்ல நான் மட்டும்தான் இருக்கேன்...’’

கோதண்டம் தன் கையில் வைத்திருந்த லாட்டியால் சுந்தரேசனை ஒரு வீறு வீறினார். அவன் அலறிக்கொண்டு உட்கார - தலைமுடியைப் பிடித்து உசுப்பினார்.

‘‘நல்லா... பார்த்து... சொல்லுடா... இந்த வீடுதானா...?’’

‘‘ஆ... ஆமா... ஸார்...’’

‘‘டேய்... நீ தப்பிச்சுக்கிறதுக்காக கேஸை குழப்ப நினைச்சே உன்னை...

நெஞ்சுல... ஏறி மிதிச்சே... கொன்னுருவேன்...’’

சுந்தரேசன் கண்ணீர் நிரம்பிய விழிகளோடு மலங்க மலங்க விழித்து அந்த வீட்டைப் பார்த்தான். மனசுக்குள் பயம் முளைத்தது.

‘இந்த வீடுதானா...?’

சந்தேகமே இல்லை... இந்த வீடுதான்...! வெளுக்க அடிச்சிருக்கிற பெயிண்ட், அந்த ரோஜா தொட்டி, சின்ன திண்ணை... பக்கத்தில் தெரிகிற மாதுளம் செடி...

‘‘என்னடா முழிக்கிறே...?’’

லாட்டி உயர சுந்தரேசன் அடியை தவிர்ப்பதற்காக பின்வாங்கி அலறினான்.

‘‘ஆ— இந்த வீ... வீடுதான்... ஸ... ஸார்...’’

‘‘வீட்டுக்குள்ளே போய்ப் பாரு...’’ கோதண்டம் சொல்ல, சுந்தரேசன் தயங்காமல் உள்ளே போனான். போலீஸ் தொடர்ந்தது.

அந்த சோபா.

‘‘இந்த சோபாவில்தான் ஸார் அந்த ஆள் படுத்திருந்தான். கொஞ்சம்கூட சந்தேகமே இல்லை ஸார்... இந்த வீடுதான்...’’

கோதண்டம் அந்த இளைஞனிடம் திரும்பினார்.

‘‘உங்க பேர் என்ன சொன்னீங்க...?’’

‘‘ரவிக்குமார் ஸார்...’’

‘‘வேலைக்குப் போறீங்களா...?’’

‘‘ஆமா...’’

‘‘எங்கே...?’’

''கோல்ட் பேரட் மினரல் வாட்[illegible] கம்பெனியில் ஈ.ஏ.யா இருக்கேன்...''

''ஏ.ஈ.ன்னா...?''

''அஸிஸ்டெண்ட் என்ஜீனியர்...''

''ரெண்டு மணி நேரத்துக்கு முந்தி [illegible] வீட்லதான் நீங்க இருந்தீங்களா?''

''இல்லை. கம்பெனிக்குப் போயி[illegible] தேன். இந்த வாரம் எனக்கு ஃபுல் [illegible] ஷிப்ட் முடிஞ்சு அரை மணி நேரத்[illegible] முந்திதான் வீட்டுக்கு வந்தேன்...''

கோதண்டம் நெற்றியைச் சுருக்கி[illegible]

''அப்படின்னா... ரெண்டு [illegible] நேரத்துக்கு முந்தி இந்த வீட்ல [illegible] இல்லை...?''

''ஆமா...''

''வேலைக்கு எத்தனை மணிக்[illegible] போனீங்க...?''

''சாயந்தரம் ஆறு மணிக்[illegible] போயிட்டேன். ட்யூட்டி ஆறு மணியிலிரு[illegible] மிட் நைட் ரெண்டு மணி வரைக்கும்...''

''ஆறு மணியிலிருந்து மிட் நைட் ரெ[illegible] மணி வரை அதாவது எட்டு மணி [illegible] நீங்க இந்த வீட்ல இல்லை. கம்பெனி[illegible] தான் இருந்தீங்க...?''

''ஆமா...''

''வீட்டைப் பூட்டிப் போட்டுகிட்டுதா[illegible] போனீங்க...?''

''ஆமா...''

''சாவியை நீங்களே வெச்சுக்குவீங்[illegible] இல்லை யார் கிட்டயாவது குடுத்தி[illegible] போவீங்களா...?''

''[illegible] வெச்சுக்குவேன்...''

''[illegible] ட்யூட்டி முடிஞ்சு வீட்டுக்கு [illegible] கதவு பூட்டியிருந்ததா...?''

''[illegible]''

''[illegible] ஏதாவது வித்தியாசம்...?''

''[illegible] தெரியலை சார்...''

''[illegible] வீட்ல மொத்தம் எத்தனை [illegible]''

''[illegible] இது ட்ராயிங் ரூம்... [illegible] இருக்கிறது பெட் ரூம். [illegible] இருக்கிறது கிச்சன். அதுக்கும் [illegible] பாத்ரூம்...''

''[illegible] வந்ததும் டிஃபரண்டா [illegible] பண்ணீங்களா?''

''[illegible] ஸார்...! டியூட்டி முடிஞ்சு [illegible] ட்ரஸ்ஸை சேஞ்ச் பண்ணிகிட்டு [illegible] டேன்... படுத்த உடனேயே நல்ல [illegible] நீங்க அடிச்ச காலிங் பெல் சத்தம் [illegible] தான் தூக்கம் கலைஞ்சேன்...''

[illegible] பக்கத்தில் இருந்த [illegible] அறைக்குள் நுழைந்தான். சற்று [illegible] அறை. கட்டில் அறைக்கு மையமாய் [illegible] சுவரோரமாய் பீரோ ஃபிரிட்ஜ், [illegible] டேபிள்.

''[illegible]குமார்...''

''[illegible]''

''[illegible] டிரைவர் சுந்தரேசன் சொன்ன [illegible] வெச்சுப் பார்க்கும்போது, [illegible] இல்லாத அந்த எட்டு மணி [illegible] இந்த வீட்ல ஏதோ சம்பவம் [illegible] நினைக்கிறேன்...''

"அதெப்படி ஸார்... வீட்டுச் சாவிதா
என்கிட்டே இருந்ததே... நான் சாவி
யார்க்கும் தரலையே...?"

இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் படுக்
யறையிலிருந்து பக்கத்திலிருந்த சமைய
அறைக்குள் நுழைந்தார். ரவிக்குமார் பி
தொடர்ந்தான்.

"சமையல் பண்றது யாரு...?"

"யாரும் கிடையாது ஸார்... அடுத்
தெருவில் இருக்கிற செட்டிநாடு மெஸ்ஸி
தான் மூணு வேளையும் சாப்பிடறேன்...
இங்கே டீ காப்பி போட்டு சாப்பிடறதோ
சரி..."

"பக்கத்துல என்ன சின்னதா ஒ
ரூம்...?"

"அது பழைய வேண்டாத சாமா
களைப் போட்டு வைக்கிற ஸ்டோர் ரூ
ஸார்..."

"அந்த ரூமுக்கு லைட் இருக்கா...?"

"இருக்கு ஸார்..." சொன்னவ
பக்கவாட்டு சுவரில் இருந்த ஸ்விட்சை
தேய்க்க - ஸ்டோர் ரூமுக்குள் ஒரு நாற்ப
வாட்ஸ் பல்பு உயிர் பிடித்துக்கொண்
வெளிச்சத்தைக் கொடுத்தது.

கோதண்டம் மெல்ல நடந்துபோய்
அந்த ஸ்டோர் ரூமுக்குள் எட்டிப் பார்த்தா

ஒரு உடைந்த நாற்காலி, முடமலா
போன குடை, சில கந்தல் பைக
பிளாஸ்டிக் கேன்கள், போர்ன்வி
டின்கள், நான்கைந்து பழைய பேப்
கட்டுகள்.

பார்வையை நகர்த்திக்கொண்டே வ
கோதண்டத்தின் பார்வை ஸ்டோர் ரூ
வலது பக்க மூலைக்குப் போக...

முகம் மாறினார்.

"செஞ்சிவப்பில் என்ன அது...?"

"ரத்தத் திட்டாய்...?"

பக்கத்தில் போய் குனிந்து பார்த்தார்.

மூளைக்கு உறைத்தது.

ரத்தம்.

5

இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் பக்கத்தில் நின்றிருந்த ரவிக்குமாரின் தோளைத் தட்டி ரத்தத் திட்டுக்களைக் காட்டினார்.

"அது என்னான்னு பாருங்க..."

ரவிக்குமார் பார்த்துவிட்டு குழப்பமான முகத்தோடு அவரை ஏறிட்டான்.

"ரத்தம் மாதிரி தெரியுது ஸார்..."

"இங்கே... எப்படி...?"

"எனக்குத் தெரியலை ஸார்..."

"இப்படி சுலபமா சொல்லிட்டா... எப்படி... உங்க வீட்ல ஒரு கொலை நடந்திருக்கு... டெட் பாடியை வெளியே கொண்டு போய் டிஸ்போஸ் பண்றதுக்காக... ஒரு பெண் முயற்சி பண்ணியிருக்கா... உங்களுக்கும் அந்தக் கொலைக்கும் சம்பந்தம் இருக்குன்னு நான் நினைக்கிறேன்... பாடியை டிஸ்போஸ் பண்றதுக்காக உங்களுக்குத் தெரிஞ்ச பொண்ணுகிட்டே நீங்களே ஏன் சாவியை கொடுத்திருக்கக்கூடாது...?"

''ஸ...ஸார்... நீங்க... எ...[illegible]
சொல்றீங்க...?''

''அப்படி நடந்திருக்கலாமோங்[illegible]
சாத்தியத்தைச் சொன்னேன். உண்மை[illegible]
நீங்க சொல்லிட்டா உத்தமம்...''

''ஸார்... டோன்ட் பி ரப்பிஷ்[illegible]
எனக்குத் தெரியாமே இந்த வீட்ல ஏ[illegible]
நடந்திருக்கு... அதுதான் உண்மை. எ[illegible]
எந்தப் பொண்ணையும் தெரியாது...''

''சரி... என்கூட வாங்க...''

''எங்கே...?''

''மார்ச்சுவரிக்கு...''

''எதுக்கு...?''

''அந்த டெட் பாடியைப் பார்[illegible]
யார்ன்னு ஐடென்டிபை பண்ணத்[illegible]
செத்தவன் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சவ[illegible]
இல்லையான்னு போலீசுக்குத் தெ[illegible]
வேண்டாமா...?''

''இ...இப்பவே... வரணுமா...?''

''எஸ்... விடியறதுக்குள்ளே இ[illegible]
கேஸோட முடிச்சை அவிழ்த்தாகணு[illegible]

''ஸார்... அயாம் இன்ஸைண்ட். இ[illegible]
கேஸ்ல என்னை இன்வால்வ் ப[illegible]
டாதீங்க...''

கோதண்டம் புன்னகைத்தார். ''[illegible]
பண்ணாதவங்க போலீசுக்குப் ப[illegible]
வேண்டியதே இல்லை... நீங்க மொத[illegible]
பாடியை வந்து பார்த்து செத்தவன் யார்[illegible]
சொல்லுங்க... கான்ஸ்டபிள்...!''

''ஸார்...''

''வீட்டைப் பூட்டி சீல் வை...''

[illegible] பதறினான். ''ஸார்... என்
[illegible] சீல் வைக்கிறீங்க...?''

[illegible] நீங்க படிச்சவங்க...
[illegible] சில ஃபார்மாலிட்டீஸ்
[illegible] கொலை நடந்த வீட்டை ஃபார்தர்
[illegible] சீல் வைக்கிறது வழக்கம்.
[illegible] நீங்க கலவரப்படத் தேவை
[illegible] பூட்டையும் சாவியையும்
[illegible] குடுங்க ப்ளீஸ்...''

[illegible] இருட்டடித்த முகத்தோடு
[illegible] சாவியையும் எடுப்பதற்காக -
[illegible] இருந்த மேஜையை
[illegible] போனான்.

6

[illegible] வந்தபோது விடியற்
[illegible] மணி.

[illegible] கோதண்டமும்,
[illegible] உள்ளே போக, மார்ச்சுவரி
[illegible] - தகர மேஜையின் மேல்
[illegible] போர்த்தப்
[illegible] நெருங்கி நின்றான்.

[illegible] எடு...'' என்றார்
[illegible]

[illegible] மேல் இருந்த
[illegible] - மார்பில் உலர்ந்து போன
[illegible] அந்த இளைஞன்
[illegible] கிடைத்தான்.

[illegible] முகம் மார்றியது.

[illegible] இவன்...?'

‘‘என்ன ரவிக்குமார்... செத்து[illegible] போனவன் யார்ன்னு தெரியுதா...?’’

‘‘வந்து... வந்து.. இவன்...’’

‘‘ம்... சொல்லுங்க...’’

‘‘என்கூட காலேஜில் படிச்சவ[illegible] காலேஜ்மெட்...’’

‘‘பேரு...’’

‘‘புவனேஷ்...’’

‘‘இவன் எப்படி உங்க வீட்[illegible] கொலையாகி கிடந்தான்...?’’

‘‘எனக்குத் தெரியாது ஸார்... இ[illegible] புவனேஷை நான் காலேஜ் டேஸ்[illegible] பார்த்தது. அதுக்கப்புறம் பார்த்த[illegible] இல்லை...’’

‘‘காலேஜ் படிப்பை எப்ப நீங்[illegible] முடிச்சீங்க...?’’

‘‘மூணு வருஷத்துக்கு முந்தி...’’

‘‘எந்த காலேஜ்...?’’

‘‘நியூ காலேஜ்...’’

‘‘புவனேஷுக்கு இதே ஊரா...?’’

‘‘இல்லை வேலூர்...’’

‘‘அட்ரஸ் தெரியுமா?’’

‘‘தெரியாது...’’

‘‘நீங்களும் அவனும் நல்[illegible] ஃப்ரண்ட்ஸா...?’’

‘‘அவன் எனக்கு ஃப்ரெண்ட் கிடையாது[illegible] என்னோட காலேஜ்மெட் அவ்வளவுதா[illegible] பார்த்தா ஹலோ சொல்லிக்குவோம்[illegible] மத்தபடி நெருக்கமான பழக்[illegible] கிடையாது...’’

‘‘[illegible] வாங்க போகலாம்...’’

[illegible]ரியை விட்டு வெளியே [illegible]. ஜீப்பில் ஏறும்போது ரவிக் [illegible] கேட்டான்.

‘‘இனி நான் வீட்டுக்குப் போகலாமா?’’

‘‘வீட்டுக்கா...? எப்படிப் போக முடியும்? [illegible] சீல் வெச்சிருக்கே...?’’

‘‘இப்ப... நாம எங்கே போறோம்...?’’

‘‘போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு...’’

‘‘எதுக்கு...?’’

‘‘உங்ககிட்டயிருந்து ஸ்டேட்மெண்ட் [illegible] வாங்க வேண்டாமா?’’

‘‘ஸ்டேட்மெண்ட் குடுத்துட்டு நான் [illegible]லையா...?’’

‘‘தாராளமா...’’

ஜீப் அந்த அதிகாலை வேளையில் [illegible] பிடித்து போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் [illegible] சேர்ந்தபோது அங்கே அசாத்திய [illegible] நிசப்தம். லாக்கப்பில் டிரைவர் [illegible]ரசன் சுருண்டிருந்தான். முன்புற [illegible]சில் தூக்கக் கலக்கமாய் [illegible]ந்திருந்த இரண்டு கான்ஸ்டபிள்கள் [illegible]ன்று எழுந்து சல்யூட் அடித்தார்கள்.

‘‘ரைட்டர் எங்கே மேன்?’’

‘‘இப்பத்தான் வீட்டுக்குப் போனார் [illegible]...’’

‘‘இவர்கிட்டே ஸ்டேட்மெண்ட் எழுதி [illegible]ணும். மனுஷன் வீட்டுக்குப் [illegible]ட்டாரே...’’

[illegible]டம் போய் தன் இருக்கைக்கு [illegible] ஒரு சிகரெட்டை பற்ற வைத்துக்

கொண்டு - வாயிலும் மூக்கு துவா[illegible] களிலும் 'குபுகுபு'வென்று புகைவிட்டா[illegible]

ரவிக்குமார் தயக்கமான கு[illegible] அவரிடம் சொன்னான்.

''ஸார்... நான் நாளைக்குக் காலை[illegible] வந்து ஸ்டேட்மெண்ட் எழுதித் தர்றேன்[illegible]

''இப்ப... போறீங்களா...?''

''ஆமா...''

''எங்கே போவீங்க... விடு [illegible] வைச்சிருக்கு...''

''கம்பெனி குவார்ட்டர்ஸ் என் ஃப்ர[illegible] ஒருத்தன் இருக்கான். அங்கே போ[illegible] தங்கிட்டு...''

''விடியப் போகுது ரவிக்கு[illegible] அவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிற கம்பெ[illegible] க்வார்ட்டர்ஸுக்கு ஏன் சிரமப்பட்[illegible] போகணும்...? போலீஸ் ஸ்டேஷன்லே[illegible] தங்கிக்குங்களேன்...''

''இங்கே எப்படி ஸார்... தங்[illegible] முடியும்...?''

''ஏன்... வசதியா லாக்-அ[illegible] இருக்கே...?''

''ஸ...ஸார்...''

ரவிக்குமார் திகைக்க - அவனு[illegible] திகைப்பை கோதண்டம் பொ[illegible] படுத்தாமல் கான்ஸ்டபிளிடம் திரும்பின[illegible]

''ஸார்க்கு லாக் அப்பைத் திற[illegible] விடு...''

''என்னை... எதுக்கு ஸார்... லா[illegible] புல...?'' கத்த ஆரம்பித்த ரவிக்கு[illegible] கையமர்த்தினார் கோதண்டம்.

''[illegible] எதுக்காக இப்படி கத்தறீங்க [illegible] வெளியே போய் நீங்க ஏன் [illegible] றதுக்காக லாக்-அப்புல [illegible]னு சொன்னேன். இதுல [illegible]...''

''[illegible] இன்ஸ்பெக்டர்...?''

''[illegible]...?''

''[illegible] லாக்-அப்புக்குள்ளே [illegible] கம்பெனி குவார்ட்டர்ஸ்க்கே [illegible]...''

''[illegible]...'' - கோதண்டத்தின் முகமும் [illegible] இப்போது மாறியிருக்க, [illegible] நிக்கிட்டான்.

''[illegible]...''

''[illegible]தையா லாக்-அப்புக்குள்ளே [illegible]...''

''[illegible] திஸ்... ஈஸ்... டு...''

''[illegible]டா இங்கிலீஷ்... பேசறே? [illegible] கொலை பண்ணிட்டு [illegible] காட்றே... மேஜை மேல [illegible] லாட்டி ரெண்டா [illegible]ள்ளே... நல்ல பிள்ளையா [illegible]ள்ளே போயிடு...''

[illegible] கோதண்டத்தையே பார்க்க [illegible]டென்று எழுந்து - லாட்டியை [illegible] விறு விறினார். ''என்னடா [illegible]''

[illegible] தோள்பட்டையில் அந்த [illegible] அடி விழ, ரவிக்குமாரின் [illegible] துடித்தது.

''[illegible]ள்ளே...? நின்னுக்கிட்டு [illegible] ரத்தக்களறியாயிடும்...''

7

காலை ஆறு மணி

பங்களாவுக்கு முன்பக்கம் இருந்த வானில் அமைச்சர் சூரியப்பிரகாசம் வேஷ்டியை மடித்துக்கொண்டு வாக்கிங் போய்க் கொண்டிருக்க, அவர்க்குப் பின்புறம் ஒரு ஆள் செய்தித்தாளை கையில் வைத்துக்கொண்டு படித்தபடியே தொடர்ந்தான்.

''எங்கள் ஆட்சி கறை படியாத ஆட்சி. ஊழல் புகார்களை நிரூபித்தால் அந்த விநாடியே பதவி விலகத் தயார். மாங் கொல்லை பொதுக் கூட்டத்தில் அமைச்சர் சூர்யப் பிரகாசம் ஆவேசப் பேச்சு...''

சூரியப்பிரகாசம் நின்று கேட்டார்.

''நான் பொதுக்கூட்டத்துல பேசினதை ஃபுல்லா போட்டிருக்கானா...?''

''போட்டிருக்கான் தலைவரே... ஆனா உங்க போட்டோதான் சரியில்லை... ரொம்பவும் வயசான மாதிரி தெரியுது...''

''இன்னிக்கே அந்த பத்திரிகைக்குப் போய் வேற ஒரு போட்டோவைக் குடுத்திடு... அப்புறம்... பேப்பர்ல வேற என்ன ந்யூஸ்...?''

''எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சவால் விட்டிருக்கார்...''

''என்னான்னு...?''

''இன்னும் மூன்றே மாதத்தில் இந்த ஆட்சி கவிழும். ஊழல் அரசை மத்திய அரசு விட்டு வைக்காது...''

''கிழிச்சாங்க...! இந்த ஆட்சி மேல கையை வைக்க.. எவனுக்கும் தைரியம் கிடையாது... ஆட்சியை கலைச்சுப் பார்க்கட்டும். அப்புறம் இது தமிழ்நாடா இருக்காது. சுடுகாடாதான் இருக்கும்...''

''சரியாச் சொன்னீங்க தலைவரே... இன்னும் இருபது வருஷத்துக்கு நம்ம ஆட்சிதான்... ஒருத்தனும் ஒண்ணையும் புடுங்க முடியாது... கட்சி பேப்பரை படிக்கட்டுங்களா...?''

''ம்... படி...''

சூரியப்பிரகாசம் சொல்லிக்கொண்டே வானில் போட்டிருந்த கூடை நாற்காலியில் உட்கார்ந்தவிநாடி -

''டாடி...''

மகள் ப்ரியம்வதாவின் குரல் அது.

புன்னகையுடன் திரும்பினார்.

ப்ரியம்வதா டென்னிஸ் ராக்கெட்டோடு வந்து கொண்டிருந்தாள். வெள்ளை பனியன், வெள்ளை ஸ்கர்ட். இருபத் தைந்து வயதுக்குரிய இளமை உடம்பில் அங்கங்கே முகாம் போட்டிருந்தது. அணிந்திருந்த பனியனில் குறும்பாய் ஒரு ஆங்கில வாசகம் TOUCH ME...

''என்னம்மா... டென்னிஸா...?''

''ம்...''

''இன்னும் ரெண்டு வாரத்துல கல்யாணத்தை வெச்சுக்கிட்டு இப்படி டென்னிஸ் விளையாடப் போறது நல்லாவாயிருக்கும்...? மாப்பிள்ளை வெளியூரா இருந்தாலும் பரவாயில்லை... உள்ளூர்...''

''டாடி...! கல்யாணம் நாளைக்கே
இல்லை. முழுசா இன்னும் பதினைஞ்
நாள் இருக்கு... கல்யாணம் நிச்சய
மாயிட்டா பொண்ணு வீட்டுக்குள்ளேயே
முடங்கிக் கிடக்கணுமா என்ன...?''

''நான் அதுக்கு சொல்லலைம்மா...
கல்யாணம் நெருங்கி வந்துட்டிருக்
கிறப்போ... நீ விளையாடப் போய்
கையில... கால் அடிகிடி பட்டுடக்
கூடாதேன்னுதான்...''

''அஞ்சு வருஷமா டென்னிஸ்
விளையாடறேன்... ஒரு நாளாவது அடி
பட்டு வந்திருக்கேனா...?''

''சரி... சரி... உங்கம்மா என்ன
பண்றா...?''

''குளிச்சுட்டு பூஜை ரூம்ல பூந்தாச்சு...
டாடி... நான் எந்தக் காரை எடுத்துட்டுப்
போகட்டும்?''

''உனக்கு எது பிரியமோ... அதை...''

''டாடா எஸ்டேட்...?''

''எடுத்துட்டுப் போம்மா... உன்க்
இல்லாத காரா...?''

ப்ரியமலதா டென்னிஸ் ரர்க்கெட்டை
சுழற்றிக்கொண்டு - போர்ட்டிகோவில்
நின்றிருந்த க்ரீம் நிற டாடா எஸ்டேட் கா
நோக்கிப் போனாள்.

''ஸ்பீட் டிரைவிங் வேண்டாம்மா...
மெதுவாகவே போ... எட்டு மணிக்கு
திரும்பிடு...''

''ம்... ம்...''

சூர்யப்பிரகாசம் மகளைப் பார்த்தப
நின்றிருக்க, பக்கவாட்டில் குரல் கேட்ட

''அய்யா...''

திரும்பினார்.

வேலைக்காரன் சாத்தப்பன் கையில் கார்ட்லெஸ் டெலிபோனை வைத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தான். ஹாட் லைன் டெலிபோன் அது.

''அய்யா! உங்களுக்கு போன்...''

''போன்ல யாரு...?''

''தெரியலிங்கய்யா... உங்ககிட்ட முக்கியமா ஏதோ பேசணும்ன்னு சொன்னாங்க.''

ரிஸீவரை வாங்கினார் சூரியப்பிரகாசம்.

''ஹலோ...''

மறுமுனையில் குரல் கசிந்தது. ''ஸார்... நான் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம்...?''

''ஓ...!'' மெலிதாய் வியப்பைக் காட்டிவிட்டு கேட்டார்.

''என்னாச்சு...?''

''திட்டத்தோட முதல் கட்டம் முடிஞ்சுது சார்... ரவிக்குமார் இப்போ லாக்கப்புல...''

''குட்... ஸ்டேட்மெண்ட் எழுதி வாங்கிட்டீங்களா?''

''இல்ல ஸார்... இனிமேதான் எழுதி வாங்கணும்.''

''அந்த டிரைவர்கிட்டே பேசிட்டீங்களா?''

''அதுவும் இனிமேல்தான்.''

''பிரச்சினை ஏதும் இல்லையே?''

''நீங்க இருக்கும்போது எதுதான் பிரச்சினை ஸார்? திட்டத்தோட ரெண்டாவது கட்டத்தை முடிச்சுட்டு உங்களுக்கு போன் பண்றேன் ஸார்...''

"ம்... பண்ணுங்க..." சிரித்து[illegible] கொண்டே சொன்னவர் ரிசீவரை[illegible] சாத்தினார்.

8

லாக்கப்.

இரும்புக் கதவு திறக்கப்படும் சத்த[illegible] கேட்டு - முழங்கால்களில் முகம் புதைந்[illegible] உட்கார்ந்திருந்த - ட்ரைவர் சுந்தரேச[illegible] நிமிர்ந்தான்.

கான்ஸ்டபிள்.

"எந்திரிடா..."

"ஸார்..."

அடி விழுமோ என்கிற பயத்தில் கூனி[illegible] குறுகிக் கொண்டு மார்புக்கு குறுக்கா[illegible] கைகளை கட்டிக்கொண்டு நின்றான்.

"இன்ஸ்பெக்டர் கூப்பிடறார்[illegible] வாடா..." சொல்லி அவர் நடக்க[illegible] சுந்தரேசன் மிரண்ட பார்வையோ[illegible] அவரைப் பின் தொடர்ந்தான்.

ஸ்டேஷனில் பிரதான முன் ப[illegible] அறைகளைக் கடந்து உள்ளே இரு[illegible] ரிக்கார்ட் அறைக்குள் நுழைந்தார்கள்.

இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் [illegible] பழைய மர மேஜைக்குப் பின்னா[illegible] நாற்காலியில் தெரிந்தார்.

கையில் லாட்டி. புதிய யூனிபார்மு[illegible] மாறியிருந்தார். மடிப்புகளில் கஞ்சி[illegible] மினுமினுப்பு.

கோதண்டம் கண்ணைக் காட்ட - [illegible]பின் வெளியேறினார். சுந்தரேசன் [illegible] விழுங்கிக் கொண்டே - வியர்க்கிற [illegible]தோடு கோதண்டத்தையே பார்த்தான்.

"வாடா... முன்னாடி..."

"ஸ... ஸார்..."

கைகள் உதறிக்கொள்ள ஓரடி முன்னால் வந்தான்.

"நீ புதுசா கல்யாணமானவன் இல்லையா...?"

"ஆமா ஸார்..."

"உன் புதுப் பொண்டாட்டிகூட குடும்பம் நடத்த ஆசைப்படறியா? இல்ல.. கொலைக்கு உடந்தையாய் இருந்ததை கோர்ட்ல சொல்லி பதினாலு வருஷம் ஜெயிலுக்குப் போக ஆசைப்படறியா...?"

"ஸார்... எனக்கும் அந்தக் கொலைக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.. அந்தப் பொண்ணுதான் புருஷனுக்கு ஹார்ட் அட்டாக்குன்னு சொல்லி..."

"உஸ்...!" சுட்டுவிரலைக் காட்டினார் கோதண்டம். "பழைய கதையையே சொல்லிட்டிருக்காதே! நான் கேட்டதுக்கு பதிலைச் சொல்லு... புதுப் பொண்டாட்டி கூட குடும்பம் நடத்தப் போறியா... இல்லே ஜெயிலுக்குப் போறியா?"

"குடும்பம் நடத்தத்தான்..."

"அப்படீன்னா நான் சொன்னபடி கேட்கணும்..."

"கேட்கிறேன் ஸார்..."

"இப்ப தலையாட்டிட்டு அப்புறம்... மாட்டேன்னு சொன்னா உடம்புல ஒரு எலும்பு ஒழுங்கா இருக்காது..."

''நீ... நீங்க... சொன்னபடி கே...
கேட்கிறேன் ஸார்...''

''இன்னும் கொஞ்சம் பக்கத்துல வா...''

தயங்கித் தயங்கி வந்தான்.

கோதண்டம் குரலைத் தாழ்த்தி கொண்டார். ''நீ இந்தக் கொலை கேஸிலிருந்து தப்பணும்ன்னா ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கு. நான் சொல்ற மாதிரி நீ ஸ்டேட்மெண்ட் எழுதிக் குடுக்கணும்...''

''எ...எப்படி... எழுதணும் ஸார்...''

''சொல்றேன் கவனமா கேட்டுக்கோ... நான் இப்ப சொல்றதை மனசுல அப்படி வெ... வெச்சுக்கிட்டு ஸ்டேட்மெண்ட் எழுதித் தரணும்... அது மட்டும் போதாது... எனக்கு மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள் யார் வந்து உன்னை விசாரிச்சாலும் சரி... ஸ்டேட் மெண்ட்ல என்ன எழுதிக் கொடுத்தியோ அதையேதான் சொல்லணும்...''

''சரி... ஸார்...''

''ம்... எழுது...''

கோதண்டம் சில விநாடிகள் கண்களை மூடிவிட்டு பின் திறந்தார். பின் ஆரம்பித்தார்.

சுந்ரேசனின் பேனா பேப்பரை உழுதது-

9

டென்னிஸ் கோர்ட் கிளப்.

ரெண்டு செட் ஆட்டத்தில் ஜெயித்த சந்தோஷத்தோடு மூன்றாவது செட்

ஆட்டத்தை ஒரு... சர்வீஸ் மூலம் ஆரம்பித்து இருந்த ப்ரியம்லதா கிளப்பின் வேலைக்காரப் பெண் பக்கத்தில் வந்து நின்று, ''அம்மா'' என்று கூப்பிட்டதும் நிறுத்தினாள்.

''என்ன...?''

''உங்களுக்கு போன்...''

''போன்ல யாரு...?''

''தெரியலைம்மா...''

சக ஆட்டக்காரியை ஏறிட்டாள் ப்ரியம்லதா. ''ரேவதி ஏதோ.. போன் வந்திருக்காம்... அட்டெண்ட் பண்ணிட்டு வந்துடறேன்...''

''போயிட்டு வா... சீக்கிரம்...''

ப்ரியம்லதா கையில் வைத்திருந்த ராக்கெட்டை அங்கிருந்த நாற்காலியில் போட்டுவிட்டு - டவலை எடுத்து முக வியர்வையை ஒற்றியபடி - கிளப் கட்டிடத்துக்குள் நுழைந்தாள்.

டெலிபோன் ஆபரேட்டர் பெண் ப்ரியம்லதாவைப் பார்த்ததும் - மேஜையின் மேல் ஒருக்களித்து வைத்திருந்த ரிஸீவரை எடுத்து நீட்டினாள்.

''போன் யார்கிட்டயிருந்து...?''

''உங்க ஃபாதரோட பி.ஏ.ன்னு சொன்னார்.''

ரிஸீவரை காதுக்கு கொடுத்து ''ஹலோ...'' என்றாள். மறுமுனையில் பி.ஏ. குரல் கேட்டது.

''அம்மா...! அப்பாவுக்கு ஹார்ட் அட்டாக்... மைல்ட் அட்டாக்தான்... ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட் பண்ணியிருக்கு.''

''எ...என்னது... ஹார்ட் அட்டாக்கா?''

''பயப்படாதீங்கம்மா...! அப்பாவை உடனடியா ஹாஸ்பிடலுக்கு கொண்டு போய் ட்ரீட்மெண்ட் எடுத்ததில் ரெகவர் ஆயிட்டார். இன்னிக்கு ஒரு நாள் ரெஸ்ட் எடுத்தா போதும்... சாயந்தரம் வீட்டுக்கு போயிடலாம்ன்னு டாக்டர் சொல்லிட்டார்''

''எந்த ஹாஸ்பிடல்?''

''எல்.ஜி. ஹாஸ்பிடல்... அப்பா உங்களைப் பார்க்கணும்ன்னு பிரியப் படறார்...''

''இதோ புறப்பட்டுட்டேன்...''

ரிசீவரை வைத்துவிட்டு - வேகவேகமாய் வெளியேறி தன் கார்க்கு வந்தாள். ரேவதி எதிர்ப்பட்டாள்.

''என்ன ப்ரியா... புறப்பட்டுட்டியா...?''

''ஆமா.. அப்பாவுக்கு உடம்பு சரியில்லையாம். ஹி ஈஸ் ஹாஸ் பிடலைஸ்ட்...''

''என்ன உடம்புக்கு...?''

''வந்து சொல்றேன்...''

கார்க்குள் ஒரு புயல் மாதிரி புகுந்து - இக்னீஷியனைத் திருக, அது கதறி உயிர் பிடித்துக்கொண்டது.

க்ளப் காம்பௌண்ட்டைத் தாண்டியதும் உச்ச பட்சமாய் வேகம் பிடித்துக் கொண்டது.

காலை ஏழு மணி. தெருக்கள் ஒரு பாலைவன வெறுமையோடு தெரிந்தது. டவுன் பஸ்ஸுக்காக ஒன்றிரண்டு பேர் பஸ் ஸ்டாப்புகளில் காத்திருந்தார்கள்.

ப்ரியம்லதா காரை விரட்டினாள்.

[illegible] நிமிடம்.

[illegible] ஹாஸ்பிடலை கர்ப்பம் [illegible] அந்த க்ரீன்வேஸ் அவென்யூ [illegible]

[illegible] ஏரியா. மரங்கள் நிறைய [illegible]. லட்சங்களில் உருவான - [illegible] தள்ளித் தள்ளி இருக்க - ஆள் [illegible] அறவே இல்லை.

[illegible] அந்த வளைவில் திரும்பியபோது

[illegible] குறுக்கே ஒருவன் நின்று - [illegible] அசைக்க - ப்ரியம்லதா பிரேக்கை [illegible].

''க்ரீச்ச்சி...''

கார் நின்றது.

ப்ரியம்லதா தலையை வெளியே நீட்ட அந்த இளைஞன் ஓடி வந்தான்.

''நீ... நீ... மந்திரியோட டாட்டர் [illegible]...?''

''ஆ...ஆமா... நீ...நீ... யாரு?''

அவள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அந்த இளைஞன் தன் கையில் மறைத்து வைத்திருந்த ரிவால்வரை வெளிப்படுத்தினான். ப்ரியம்லதாவின் நெற்றிப் பொட்டில் வைத்தான்.

''மரியாதையா தள்ளி உட்கார். காரை நான் ட்ரைவ் பண்றேன்.''

''ஏ...ஏ... ஏய்... நீ.. நீ... நீ...?''

''பேசாதே... தள்ளி உட்கார்...'' - காரின் கதவைத் திறந்தவன் அவளை நெருக்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்தான்.

10

அஸிஸ்டெண்ட் போலீஸ் கமிஷனர் குருவரபிரசாத் மேஜையின் மேல் தன் இரண்டு கால்களையும் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு நாற்காலியில் தளர்வாய் சாய்ந்திருந்தார்.

எதிரில் மார்புக்கு குறுக்காக கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ட்ரைவர் சுந்தரேசன் பயம் அப்பிக்கொண்ட கண்களோடு நின்றிருந் தான். அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் தன் கையில் வைத்திருந்த ஸ்டேட் மெண்ட்டைக் காட்டி கேட்டார்.

''இது நீ எழுதிக் கொடுத்ததுதானே?''

''ஆ... ஆமா... ஸார்...''

''இந்த ஸ்டேட்மெண்ட்ல நீ எழுதியிருக்கிறதெல்லாம் நிஜம்.''

''ஆ...ஆமா... ஸார்...''

''ஸ்டேட்மெண்ட்ல நீ என்ன எழுதி யிருக்கிறதை ஒருவாட்டி எனக்கு சொல்லிக்காட்டு பார்க்கலாம்.''

சுந்தரேசன் தனக்கு இடது பக்கமாய் தள்ளி சுவரோரமாய் நின்றிருந்த இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டத்தைப் பார்க்க, அவர் உறுமினார். ''என்னை என்னடா பார்க்கிறே? அய்யா கேட்கிறார் சொல்லு.''

சுந்தரேசன் தலையாட்டிவிட்டு, கோதண்டம் சொல்லி எழுதி வைத்த ஸ்டேட்மெண்டை அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனரைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

''ஸார்... நோ... நேத்து ராத்திரி பன்னிரெண்டு மணிக்கு மேல ஒரு பொண்ணு டாக்ஸியோடு இருந்த என்கிட்ட வந்தா. தன் புருஷன்கு ஹார்ட் அட்டாக்... ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகணும்ன்னு சொன்னா. அதை நம்பி நான் வீட்டுக்குப் போனேன்...'' சுந்தரேசன் பேச்சை சற்றே நிறுத்தினான். உறுமினார்.

''ம்... சொல்லு...''

''போனதும்... பேஷண்ட்டை டாக்ஸிக்கு கொண்டு வர உதவி பண்ணும் படி அந்தப் பொண்ணு சொன்னா... நானும் உள்ளே போனேன். போனதும்தான் தெரிஞ்சது அது டெட்பாடி. பேஷண்ட் இல்லைன்னு.''

''சரி... அப்புறம்...?''

''டெட்பாடின்னு தெரிஞ்சதுமே நான் வெளியே போகப் பார்த்தேன். அப்ப ரவிக்குமார் வந்துட்டார். என்னைக் கத்தி முனையில் மிரட்டினார்.''

''என்னான்னு?''

''இந்தப் பொண்ணு டெட்பாடியை எடுத்துக்கிட்டு உன் டாக்ஸியில வருவா. அவ சொல்ற இடத்துக்கு நீ போகணும்... டெட்பாடியை டிஸ்போஸ் பண்ண நீ உதவி பண்ணனும். நீ உதவி பண்ண மறுத் தாலோ... போலீஸ்ல எங்களைக் காட்டிக்கொடுக்க முயற்சித்தாலோ... உன்னோட உயிர் உனக்கு சொந்தமில்லை... டெட்பாடியை டிஸ்போஸ் பண்றதுல நீ உதவி பண்ணினா உனக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் தர்றேன். பணத்தை வாங்கிக்கிறயா இல்ல... உயிரை விடப் போறியான்னு கேட்டான் ரவிக்குமார். நான் ஏற்கனவே

பயந்த சுபாவக்காரன். உயிருக்குப் பய... அவங்க சொல்றதை செய்ய ஒத்து... கிட்டேன்.

''பாடியை டிஸ்போஸ் பண்ண... ரவிக்குமார் டாக்ஸியில வரலையா...''

''வரலை... அந்தப் பொண்ணை மட்டும் தான் என்கூட அனுப்பிச்சு வெச்சான்.''

''அவன் ஏன் வரலை?''

''எனக்குத் தெரியலை...''

''அந்தப் பொண்ணு யார்ன்னு உனக்கு... தெரியுமா?''

''தெரியாது...''

''மறுபடியும் அவளைப் பார்த்தா... கண்டுபிடிச்சிருவியா...?''

''கண்டுபிடிச்சிடுவேன்.''

''அந்த வீட்ல நீ இருந்தபோது ரவிக்... குமாரும் அந்தப் பொண்ணும் ஏதாவது... பேசிகிட்டாங்களா?''

''பேசிக்கிட்டாங்க...''

''என்ன பேசிக்கிட்டாங்க...?''

''இங்கிலீஸ்ல பேசிக்கிட்டாங்க... எனக்கு ஒண்ணும் புரியலை...''

''டெட்பாடியை எங்கே டிஸ்போஸ்... பண்றதுக்காக... டாக்ஸியில கொண்டு... போனீங்க?''

''அந்தப் பொண்ணு இன்ன இடம்ன்னு... சொல்லலை. அவ சொன்ன பக்கமெல்லாம்... டாக்ஸியை விரட்டினேன். ஒரு இடத்துல... டாக்ஸியை நிறுத்தி வெச்சுட்டு யாரையோ... பார்க்கணும்ன்னு சொல்லி அந்த... சந்துக்குள்ளே போனப்பதான் ரோந்து வந்த... போலீஸ் கையில மாட்டிக்கிட்டேன்.''

''இப்ப... நீ சொல்றது பூராவும் [illegible]மையா?''

''ஆ... ஆமா ஸார்...''

அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் கோதண்டத்தை ஏறிட்டார். ''அந்த ரவிக்குமாரைக் கூட்டிட்டு வாங்க...''

கோதண்டம் போய் கூட்டி வந்தார்.

ரவிக்குமார் முகம் வெளுத்துத் தெரிந்தான். போலீஸ் சிகிச்சையில் மூக்கும் [illegible] வித்தியாசமாய் வீங்கியிருந்தது - அவன் கண்களில் சிவப்பு உறைந்து போயிருந்தது.

அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர். குரலை உயர்த்தினார்.

''வாடா... எம்... முன்னாடி...!''

''ஸ...ஸார்...''

''வாடா...''

வந்தான்.

''எதுக்காக அந்த புவனேஷைக் கொலை பண்ணினே?''

''நா... நான்... பண்ணலை... ஸார்.''

''பாடி உன் வீட்லதானே இருந்தது...?''

''எனக்கு தெரி...தெரியாது சார்...''

''எ... என்னடா தெரியாது?'' நாற்காலியை 'டர்ர்ர்ட்'டென்று நீளமாய் [illegible]கொண்டு எழுந்தார்... அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர்.

''கெட் மீ... த லாட்டி...''

கான்ஸ்டபிளின் கையில் இருந்த லாட்டியை வாங்கிக்கொண்டு - பூட்ஸ் [illegible]தோடு - ரவிக்குமாரை நெருங்க -

அவன் அப்படியே கூனி குறுகி மண்டியிட்
உட்கார்ந்தான்.

கண்களில் நீர்.

''ஸா... ஸார்... எனக்கு ஒன்னு
தெரியாது ஸார்...''

கண்களில் நீர்.

''ஸ...ஸார்... எனக்கு ஒன்னு
தெரியாது ஸார்.''

''எந்திரிடா...''

''ஸா... ஸார்...''

கும்பிட்ட கைகளை லாட்டி மூர்க்கமா
வீறியது.

''அம்மா... ஆ... ஆ... ஆ...''

துள்ளி விழுந்தான். கைகளில் இரத்த
கசிவு.

அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் தன் கையி
வைத்திருந்த லாட்டியால் ரவிக்குமாரி
முகத்தை நிமிர்த்தினார்.

''நீ ஒண்ணையும் மறைக்க முடியாது...
டாக்ஸி டிரைவர் எல்லாத்தையும் சொ
லிட்டான். எனக்கு இப்ப தெரி
வேண்டியதெல்லாம் ரெண்டே விஷய
தான். புவனேஷை எதுக்காகக் கொலை
பண்ணினே...? டெட்பாடியை டிஸ்போஸ்
பண்ண உனக்கு உதவி அந்த பொண்ணு
யாரு...?''

''ஸ...ஸார்...''

''சொல்லு... நான் அடிச்சா நீ
தாங்கமாட்டே. நான் அடிச்சு லாக்-
அப்புக்குள்ளே ரெண்டு பேர் செத்திருக்
காங்க தெரியுமா உனக்கு?''

''ஸா... ஸார் அந்த டாக்ஸி டிரைவரோட
ஸ்டேட்மெண்ட்டெல்லாம் பொய்...
புவனேஷோட டெட்பாடி என் வீட்டுக்கு
எப்படி வந்தது... அந்தப் பொண்ணு
யாரு... அந்தவிபரமெல்லாம் எனக்கு
சத்தியமா தெரியாது ஸார்...''

லாட்டியோடு இரண்டி முன்னால் வந்தார்
அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர்.

''சத்தியம் வேற பண்றியா நீ...? போட்ட
பிளான் வெட்ட வெளிச்சத்துக்கு வந்ததும்
ஒண்ணும் தெரியாத அப்பாவி மாதிரி
நடிக்கிறியா?''

''நான் நடிக்கலை ஸார்... உண்மையைத்
தான் சொல்றேன்... வேணும்னா...''

லாட்டி மறுபடியும் காற்றில் வீறி -
ரவிக்குமாரின் புஜத்தில் இறங்கியது.

''ஹா...!'' வலி தாங்காமல் அப்படியே
ஒருபக்கமாய் சுருண்டு விழுந்தான்.

எழவில்லை.

கான்ஸ்டபிளிடம் கத்தினார் அஸிஸ்
டெண்ட் கமிஷனர்.

''அவனை நிமிர்த்தி உட்கார
வைய்யா...''

''ஆள் மயக்கமாயிட்டான் ஸார்...''

''மூஞ்சியில தண்ணியை அடி...!
இன்னிக்கு இவன்கிட்டயிருந்து
உண்மையை வாங்காம போறதில்லை...''

கான்ஸ்டபிள் மண் பானைக்கு
ஓடிப்போய் அலுமினிய டம்ளரில்
தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து ரவிக்குமாரின்
முகத்தில் பளீரென்று அடித்தான்.

உடம்பு லேசாய் சிலிர்த்துக்கொண்டது.

லாட்டியால் அவன் முகம் நிமிர [illegible] பட்டது.

11

"வாய்யா... கந்தராஜ்... பம்பா [illegible] இருந்து என்னிக்கு வந்தே...?" - [illegible] அறைக்குள் நுழைந்த கதர் வேஷ்டி [illegible] சர்ட் அணிந்த அந்த ஆறடி உயர மனி [illegible] வரவேற்றார் அமைச்சர் சூர்யபிரகாச [illegible]

கந்தராஜ் உரிமை எடுத்துக்கொண் [illegible] சூர்யபிரகாசத்துக்கு பக்கத்தில் [illegible] உட்கார்ந்து புன்னகைத்தார்.

"பம்பாயிலிருந்து வந்து ஒரு [illegible] நேரம்தான் ஆச்சு. குளிச்சு [illegible] சாப்பிட்டதுமே உன்கிட்டே வர்றேன்."

"போன காரியம் என்னாச்சு?"

"அடுத்த வாரம் ஒரு கோடி ரூபாய்க் [illegible] சரக்கு வருது... ரெண்டு நாளைக் [illegible] முன்னாடி கேஷ் பே பண்ணனும்..."

"பிஸ்கெட்டா... ஹெராயினா...?"

"ரெண்டும்தான்..."

"நமக்கு எவ்வளவு லாபம் தேறும்?"

"அம்பது லட்சம்..."

"சரக்கு கொண்டு வந்தது யாரு...?"

"சுலைமான்..."

"கந்தராஜ்..."

"ம்..."

"[illegible] நாளைக்கு நாம இந்த நிழல் [illegible] நிறுத்தி வைக்க வேண்டி [illegible]..."

"[illegible]... எலக்ஷன் வருதா?"

"[illegible]..."

"[illegible]...?"

"[illegible]க்கு லேசா என் மேல சந்தேகம் [illegible]ருக்கு. ரெண்டு நாளைக்கு முந்தி [illegible] கூப்பிட்டு கேட்டார்."

"[illegible]ன்னு...?"

"[illegible] கேட்டார். அதையெல்லாம் [illegible]டிருக்க முடியாது. மனுஷன் [illegible] காந்தியவாதி. நான் மந்திரியா [illegible] அந்த வழியில் பணம் சம்பாதிக் [illegible] அவர்க்கு தெரிஞ்சது... அந்த [illegible] மந்திரி பதவியிலிருந்து என்னை [illegible] பண்ணிடுவார்... நாம கொஞ்சம் [illegible] வாசிக்கணும். இல்லேன்னா மந்திரி [illegible] காலி. இந்த பதவி இருந்தாத்தான் [illegible]... நானும் சரி... நிம்மதியா மூச்சை [illegible] இருக்க முடியும்..."

[illegible]யின் மேல் இருந்த டெலிபோன் [illegible]த்து கூப்பிட்டது.

[illegible]பிரகாசம் ரிசீவரை எடுத்தார்.

"[illegible]லோ..."

"[illegible]சறது யாரு... சூர்யபிரகாசமா?"

[illegible] ஆண் குரல் கேட்டது.

"[illegible]..."

"[illegible]ப்பிரகாசம்! நான் உனக்கு [illegible] ஒரு அதிர்ச்சியான விஷயத்தைச் [illegible] போறேன். உனக்கு முன்னாடி [illegible] பக்கத்துல உட்கார்ந்திருக் [illegible]...?"

''ஏ...ஏய்... யார் நீ...?''

''சொல்றேன்... மொதல்ல வி... இப்ப மணி ஒன்பது. டெ... கிளப்புக்குப் போன உன்னோட பொ... ப்ரியம்வதா இப்ப எங்க கையில். அ... கடத்திக்கிட்டு போய் ரெண்டு ம... நேரமாகுது. பக்கத்துல யாராவது இ... அதிர்ச்சியைக் காட்டி விஷயத்தை வெ... படுத்திடாதீங்க... காரணம் இ... ரெண்டு வாரத்துல கல்யாண மணவறை... உட்கார வேண்டிய பொண்ணு வி... வெளியே தெரிஞ்சா அவ்வளவுதான்... பொண்ணு காலம் பூராவும் கன்... இருக்க வேண்டியதுதான்.''

சூர்யபிரகாசம் வியர்த்தார். பக்க... உட்கார்ந்து பேப்பர் பார்த்... கொண்டிருந்த சுந்தராஜை ஒரு அ... பார்வை பார்த்துவிட்டு ரிசீவரில் பேசி...

''ஒரு... ஒரு பத்து நிமிஷம் க... போன் பண்ணு...''

''பக்கத்துல யாரோ... இருக்காங்க... நினைக்கிறேன்... இது புத்திசாலித்த... சரியா ஒன்பதேகால் மணிக்கு போ... பண்றேன்.''

மறுமுனையில் ரிசீவர் வைக்கப்ப... விட -

சூரியப்பிரகாசமும் ரிசீவரை வை... விட்டு தோளில் போட்டிருந்த துண்டா... வியர்த்த முகத்தை ஒற்றிக்கொண்டா...

''போன்ல யாரு...?''

சுந்தர்ராஜ் பேப்பரைப் பார்த்... கொண்டே கேட்டார்.

''சி.எம். ஆபீசிலிருந்து போன்...''

...வாம்...?''

...ம்.ஏதோ அவசர மீட்டிங் ...ராம்... வெளியூர் எங்கேயும் ... போர்ட்டுக்கு வரச் சொல்லி ...ர்.''

''...டன்னா... நீ... இப்ப ...டைக்கு கிளம்பணும்?''

''ஆமா...''

''சரி... நான் புறப்படறேன்... ...யும் நாம எப்ப பார்க்கலாம்.''

''நாளைக்கு ராத்திரி.''

''எத்தனை மணிக்கு?''

''பத்து மணிக்கு மேல.''

''இங்கேயே வந்துடவா?''

''வா...''

''போன் வந்ததிலிருந்து வேர்த்து ...றே...?''

''சி.எம். அவசர மீட்டிங் போட்டாலே ...ன்தான். ரெண்டு பேர் ...ளாவது உருளும்...''

''உன்னை சி.எம். டச் பண்ண ...ார்... தைரியமா போ. மீட்டிங் ...சதும் நிலைமை என்னான்னு ...குப் போன் பண்ணிச் சொல்லு.''

''சரி...''

சுந்தராஜ் கிளம்பிப் போனதும் -

சூர்யபிரகாசம் கதவைச் சாத்தித் ...ட்டுக்கொண்டு டெலிபோனுக்கு ...த்தில் வந்து உட்கார்ந்தார்.

மணிக்கட்டில் நேரம் பார்த்தார்.

8.15.

இன்டர்காம் ரிசீவரை எடுத்து பி.ஏ.வைக் கூப்பிட்டு கேட்டார். ''ப்ரியம்லதா வந்துட்டாளா...?''

''இன்னும் இல்ல ஸார்...''

ரிஸீவரை வைத்துவிட்டு பக்கத்தில் இருந்த கறுப்பு டெலிபோனில் டென்னிஸ் கிளப்பை தொடர்பு கொண்டார்.

''ப்ரியம்லதா... அங்கே இருந்தா பேச சொல்லுங்க...''

''ப்ரியம்லதா இங்கே இல்லையே ஸார்? ஏதோ போன் வந்ததுன்னு சொல்லி அவசரமா கிளம்பிப் போனாங்களே டெலிபோன் ஆபரேட்டர் சொன்னார்.''

''எத்தனை மணிக்கு?''

''ஏழு மணிக்கு.''

''போன் பண்ணினது யாரு...?''

''உங்க பி.ஏ.ன்னு சொன்னாங்க.''

சூர்யபிரகாசம் ரிசீவரை வைத்துவிட்டு - சோபாவுக்கு சாய்ந்து மோவாயை தாங்கிக்கொண்டார். பின் மறுபடியும் பி.ஏ.வை இன்டர்காமில் தொடர்பு கொண்டார்.

''ஏழு மணி சுமாருக்கு ப்ரியம்லதாவுக்கு நீங்க போன் பண்ணீங்களா?''

''இல்லையே?''

இண்டர்காமை அணைத்துவிட்டு காத்திருக்க -

சரியாய 9.15 மணிக்கு அந்த ஹாட்லைன் டெலிபோன் கிணுகிணுத்து கூப்பிட்டது.

ரிசீவரை எடுத்தார்.

குரல் கேட்டது.

''அமைச்சரா...?''

''ஆமா...''

''பக்கத்தில இப்ப யாரும் இல்லையே?''

''இல்லை.''

''சரி... விஷயத்தைக் கேட்டுக்கோ... உன்னோட பி.ஏ. போன் பண்ணி பேசற மாதிரி பேசி உம் பொண்ணு ப்ரியம் லதாவை டென்னிஸ் கிளப்பிலிருந்து வெளியே வரவழைச்சு... புத்திசாலித்தனமா கடத்திட்டோம். உன்னோட பொண்ணும் இப்ப எங்க கஸ்டடியில...''

''எ...எதுக்கு... இதெல்லாம்? எம் பொண்ணுக்கு இன்னும் ரெண்டு வாரத்துல கல்யாணம்... அவ வாழ்க்கையை நாசம் பண்ணிடாதீங்க... உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் வேணும்ன்னாலும் தர்றேன்... அவளை விட்டுடுங்க...''

குரல் சிரித்தது.

''எங்களுக்கு பணம் வேண்டாம். நீ ஒரே ஒரு காரியம் பண்ணினா போதும்.''

''எ...ன்...ன...?''

''கோல்ட் போட் மினரல் வாட்டர் கம்பெனியில ஏ.ஈ.யா ஒர்க் பண்ற அசோக்குமார் மேல கொலைப்பழி சுமத்தறதுக்காக நீங்க போட்ட நாடகம் எங்களுக்குத் தெரியும்.''

''நீ... நீ... என்ன சொல்றே...?''

''இதோ பார்... ஒண்ணும் தெரியாத மாதிரி நடிக்காதே. உன்னோட நடிப்பை யெல்லாம் அரசியல் மேடையோடு வெச்சுக்கோ. எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். கோல்ட் பேரட் மினரல் வாட்டர் மார்க்கெட்ல நல்ல போயிட்டிருக்கிறது

உனக்கு பிடிக்கலை. கம்பெனியை நடத்தறவன் எதிர்க்கட்சி ஆள். ல... லட்சமா அவன் லாபம் சம்பாதிக்கிறதை... பார்த்து உன்னோட மனசுக்கு பொறு... கலை. மினரல் வாட்டர் கம்பெனி ஒண்ணை வெச்சிட்டிருக்கிற நீ நஷ்டப்பட்டுக்கிட்... இருக்கே. அவர் மட்டும் லட்ச லட்சமா லாபம் சம்பாதிக்கிறதா...? அ... கம்பெனியை ஒழிக்கிறதுக்கு நீ திட்ட... போட்டே...''

குரல் தொடர்ந்தது. ''கோல்ட் போ... மினரல் வாட்டர் மார்க்கெட்ல நல்லா போயிட்டிருக்கிறதுக்குக் காரண... அதனோட ஈஜீனிக் ஃபார்முலாவும்... டேஸ்ட் ஃபார்முலாவும்தான். மினரல் வாட்டரின் ஃபார்முலாக்கள் தெரிஞ்ச ஒ... ஆள் ரவிக்குமார்தான். அவனை உங்க... மினரல் வாட்டர் கம்பெனிக்கு போன வருஷமே கூப்பிட்டீங்க. ஆனா அவன் வர... மறுத்துட்டான். அந்தக் கோப... உங்களுக்கு. அந்தக் கோபத்தோடு ஒரு வருஷம் மௌனமா இருந்துட்டு இப்போ அமைதியா பழி தீர்க்கிற படலத்தை ஆரம்பிச்சிருக்கீங்க... இந்த பழி தீர்க்கும் படலத்தில் உங்களுக்கு உதவியா இருக்கிறவர் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் காக்கிச் சட்டை போட்ட ரௌடி, தாதா''

சூரியப்பிரகாசம் வியர்த்து பிரமித்து... போக, குரல் தொடர்ந்தது. ''கா... நாட்களில் ரவிக்குமார்க்கு பகையாளியா... இருந்த புவனேஷை கோதண்டம் மூலமா... தீர்த்துக்கட்டி - டெட்பாடியை ரவிக்குமா... வீட்ல வெச்சு... ஒரு பெண்ணை ஏற்பாடு பண்ணி - ஒரு அப்பாவி டாக்ஸி டிரைவனை சாட்சியா உருவாக்கி... ரவிக்குமாருக்... பாதகமா ஸ்டேட்மெண்ட் வாங்கி...''

''...ட்டாப் இட்...''

''உண்மையைச் சொன்னா கோபம் ...துதா...? உடம்பு எரியுதா...? அது ...டித்தான்... உண்மைக்கு இருக்கக் ...ன ரசாயன குணமே அதுதான்.''

சூரியபிரகாசம் கத்தினார்.

''நான் இப்போ என்ன பண்ணணும்...?''

''அந்த ரவிக்குமாரை விடுதலை ...ணணும்.''

''பண்ணிடறேன்.''

''அது மட்டும் போதாது...''

''பின்னே...?''

''புவனேஷ் கொலைக்குக் காரண ...ங்க கைது செய்யப்படணும்.''

''சரி...''

''அது மட்டும் போதாது...''

''இன்னும் என்ன...?''

''நீ உன்னோட மந்திரி பதவியை ராஜினாமா பண்ணிடணும்.''

''அ...அது மட்டும் முடியாது...''

''அது முடியாதுன்னா... உன் ...ண்ணும் உனக்குக் கிடையாது. ரெண்டு ... கழிச்சு நடக்கப் போகிற ...த்துக்கு முந்தியே நாங்க அவளுக்கு ... முகூர்த்தத்தை முடிச்சு - அதை ...மா வீடியோ காஸெட் எடுத்து ...யா பூராவும் டிஸ்ரிபியூட் பண்ணிடு...ம். உனக்கு உன்னோட மந்திரி பதவி ...ா... இல்லை பொண்ணோட மானம் ...ா...? நல்லா யோசனை பண்ணி வை... ... மணி நேரம் கழிச்சு போன் ...றேன்... விஷயத்தை போலீஸுக்கும்

பத்திரிகைக்கும் கொண்டு போயிட்டா [illegible]
ஊர்பூரா நாறிடும்...''

'டொக்...'

ரிசீவர் வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

12

சூர்யப்பிரகாசம் அறைக்குள் கோப[illegible] நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்க, சுவ[illegible] மாய் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் இரு[illegible] அப்பிய முகத்தோடு நின்றிருந்[illegible] கக்கத்தில் போலீஸ் தொப்பி [illegible] யிருந்தது.

சூர்யப்பிரகாசம் நின்று குரலைத் தா[illegible] கேட்டார்.

''என்ன... ஞாபகம் வருதா...?''

''..........''

''நல்லா யோசிச்சுப் பாருங்க... புவனேஷை கொலை பண்ணி ரவிக் குமாரை அந்தக் கொலைப்பழியில மாட்டி வைக்கிற திட்டம் எப்படி யார் மூலமா வெளியே போச்சு...?''

''இது எப்படின்னு தெரியலை ஸார்... இதுல சம்பந்தப்பட்டவங்க எல்லாமே நம்பிக்கையானவங்க... டாக்ஸி டிரைவரை கூட்டிகிட்டு வந்த பொண்ணு என்னோட ஏரியா பலான பொண்ணு... என்கிட்டே விசுவாசம் ஜாஸ்தி. ஊர்மிளான்னு பேரு. கழுத்தை அறுத்தாலும் உண்மையைச் சொல்லமாட்டா... ரவிக்குமார் வீட்டு பூட்டுக்கு கள்ளச்சாவி தயார் பண்ணிக்

[illegible]வன்... என்னோட கால் செருப்பு [illegible] உடம்புச் சதையைக் கொஞ்சம் [illegible] வெட்டிப் போட்டாக்கூட [illegible] தொறக்க மாட்டான்.''

[illegible]ப்பிரகாசம் தலையை ஆட்டினார்.

''[illegible] எங்கேயோ தப்பு பண்ணிட்டீங்க. [illegible] எப்படி போச்சுன்னு தெரிஞ்சா [illegible]ங்கிறதை கண்டுபிடிச்சிடலாம்... [illegible]மார் வீட்டு பூட்டுக்கு கள்ளச்சாவி [illegible] பண்ணிக் கொடுத்தவன் பேர் [illegible]''

''[illegible]கு...''

''[illegible]னைக் கொஞ்சம் உரசிப் [illegible]ளேன்... எந்தப் பயலையும் நம்ப [illegible]. கரன்ஸியைக் காட்டினா போதும் [illegible]த அறுக்கத் தயங்க மாட்டான்.''

''[illegible] இப்பவே போய் விசாரிச்சுடறேன் [illegible]''

''அதுக்கு முந்தி...''

''சொல்லுங்க சார்...''

''அந்த ரவிக்குமாரை ரிலீஸ் [illegible]டுங்க...''

''[illegible]ர்... வந்து...''

''[illegible]தையும் சொல்லிட்டு இருக்காதீங்க. [illegible]னோட பொண்ணு இப்போ ஆபத்துல [illegible]க்கா... அந்த ரவிக்குமாரை ரிலீஸ் [illegible]டுங்க... மத்த விஷயங்களை [illegible]டி பார்த்துக்கலாம்.''

''[illegible]ஸ்... ஸார்...''

''இங்கிருந்து ஸ்டேஷனுக்கு போன் [illegible]னுங்க...''

கோதண்டம் பக்கத்தில் இருந்த டெலிபோனை நெருங்கி - ரிசீவரை எடுத்துக்கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனோடு தொடர்பு கொண்டார். மறுமுனையில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பாலாஜி பேசினார்.

''ஸார்...''

''பாலாஜி, அந்த ரவிக்குமாரை ரிலீஸ் பண்ணிடுங்க...''

''ஸார்... இங்கே ஒரு விபரீதம் நடந்துடுச்சு...''

''விபரீதமா...? என்ன சொல்றீங்க...?''

''அந்த ரவிக்குமார் அஞ்சு நிமிஷத்துக்கு முன்னாடி செத்துட்டான் சார்...''

''என்னது...? செத்துட்டானா...?''

''ஆமா ஸார்...''

''எப்படி...?''

''ஒரு மணி நேரத்துக்கு முந்தி நீங்க அடிச்ச அடி வயித்துக்குக் கீழே படாத இடத்துல பட்டிருக்கு சார்... வலி வலின்னு துடிச்சுட்டிருந்தான். திடீர்ன்னு சத்தம் வரலை. போய்ப் பார்த்தா... ஆள் அவுட்டுன்னு தெரிஞ்சது. உங்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கணும்ன்னு நினைச்சுட்டு இருந்தபோதுதான் - நீங்க போன் பண்ணீங்க...''

கோதண்டம் திகைப்பாய் ரிசீவரை வைத்தார். சூர்யபிரகாஷை ஏறிட்டார்.

''ஸ...ஸார்...''

''என்ன...? ஏன் என்னவோ மாதிரி ஆயிட்டீங்க?''

''அந்த ரவிக்குமார் செத்துட்டான் ஸார்...''

அவர் அதிர்ந்தார்.

13

''இப்ப... என்ன பண்றது...? சாகற மாதிரியா ஒருத்தனை அடிக்கிறது, இரண்டு தட்டு தட்டினா போதாதா...?'' கோபமான குரலில் கேட்ட சூர்யபிரகாசம் தளர்ந்து போய் சோபாவுக்கு சாய கோதண்டம் கவலையாய்ச் சொன்னான்.

''ஸ்டேட்மெண்ட்ல யெழுத்து போட மாட்டேன்னு அடம் பிடிச்சான். விட்ட ஒரு உதை எசகு பிசகா அடி வயித்துல பட்டுச்ச போலிருக்கு.''

''ஆத்திரப்பட்டா இப்படித்தான்... எதையும் நிதானமா தீர்க்கமா பண்ணனும்... என் பொண்ணு இப்ப ஆபத்துல இருக்கா... அவளை அந்த ஆபத்திலிருந்து காப்பாத்த முன்னா... ரவிக்குமாரை விடுதலை பண்ணியாகணும். செத்தவனை வெச்சுக்கிட்டு இப்ப நாம என்ன பண்ணப் போறோம்...''

டெலிபோன் ஒலித்தது.

சூர்யபிரகாசம் மிரண்டார்.

''அ... அவன்தான்...''

கோதண்டம் பரபரத்தார். ''ஸார்... டெலிபோனை இப்ப அட்டெண்ட் பண்ணாதீங்க... இந்த போனுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் இருக்கா...?''

''பக்கத்து ரூம்ல இருக்கு...''

''நீங்க இங்கே ரிசீவரை எடுக்கும்போது நானும் அந்த ரிசீவரை எடுத்துக்கிறேன்...

பேசறவன் குரலைக் கேட்டா போ...
எனக்கு அது யார்ன்னு தெரிஞ்சு...

''சரி... போய் ரிசீவரை எடுங்க...''

கோதண்டம் பக்கத்து அறை... நோக்கிப் போக, சூர்யப்பிரகாசம் ... விநாடிகள் கழித்து ரிசீவரை எடுத்...

''ஹலோ...''

அந்தக் குரல்தான்.

''என்ன முடிவு பண்ணியிருக்கே?''

''ரவிக்குமாரை விடுதலை பண்ண... சொல்றேன்...''

''குட்... ரெண்டாவது கண்டிஷன்...''

''புவனேஷ் கொலைக்குக் கார... மானவங்கள் கைது செய்யப்படணும்... அதுதானே...?''

''ஆமா...''

''மூணாவது கண்டிஷன்...?''

''அடுத்த வாரத்துக்குள்ளே என்னோ... மந்திரி பதவியை ராஜினாமா பண்ணி... றேன்...''

''நீ ராஜினாமா பண்ற வரைக்கும்... உன்னோட பொண்ணு எங்க கஸ்டடியில... தான் இருப்பா... எங்க மூணு... கோரிக்கைகள் நிறைவேறினதும் உன்... பொண்ணு கற்புக்கு எந்த சேதமும்... இல்லாமே உன்கிட்டே திரும்பி வருவா... நீ எங்களை ஏமாத்த நினைச்சே... உன்... பொண்ணோட ப்ளூ ஃப்லிம் வீடியோ... கேசட் இந்தியாவில மட்டும் இல்லை, கடல்... கடந்து போய்விடும்...''

''வே... வேண்டாம்... நீ சொல்றதை... யெல்லாம் பண்ணிடறேன். என்...

...ண்ணை மாத்திரம் ஒண்ணும் ...ணிடாதே...''

''அடுத்த ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே ...க்குமார் விடுதலை ஆயிடணும்... ...வர் சுந்தரேசனை மிரட்டி வாங்கப் ...ட்டேட்மெண்ட் கிழிக்கப்படணும்.''

''சொல்லிடறேன்...''

மறுமுனையில் ரிசீவர் வைக்கப்பட்டு ...டது.

இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் பக்கத்து ...றையிலிருந்து வெளிப்பட்டார். ...யப்பிரகாசம் அவரை ஏறிட்டார்.

''குரலைக் கேட்டீங்களா?''

''கேட்டேன் ஸார்...''

''ஐடென்டிபை பண்ண முடிஞ்சுதா...?''

''முடியலை ஸார்... பேசறவன் குரலை ...னுமின்னே மாத்திப் பேசறான்...''

''அடுத்த ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே... ...க்குமாரை விடுதலை பண்ணச் ...ல்றான்...''

''அந்த ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே... ...க டாட்டரைக் கடத்தினவன் யார்ன்னு ...ண்டுபிடிச்சாகணும் சார்...''

''முடியுமா...?''

''முடியும் ஸார்... நீங்க ஒத்துழைப்பு ...கொடுத்தா உங்க டாட்டரைக் கடத்தினது ...ருங்கிற விபரத்தைக் கண்டுபிடிக்க ...டியும்.''

''நீங்க என்ன சொல்றீங்க?''

''ஸார்... உங்களுக்கு ரொம்பவும் ...நெருக்கமானவங்க அதே நேரத்துல உங்க ...ர்ச்சியை விரும்பாதவங்க யாரோ

தான்... இந்த சதித்திட்டத்துக்குப் பின்னால் இருக்காங்க. நீங்க மந்திரியா பதவி வகிக்கிறது யாருக்கோ பிடிக்கலை. ரவிக்குமாரை நீங்க பழிவாங்கப் போற விஷயத்தை யார்கிட்டயாவது சொன்னீங்களா?''

''என்னோட பிசினஸ் பார்ட்னர் கந்தராஜ்கிட்டே மட்டும் சொல்லியிருந்தேன்.''

''அவரை நம்பலாமா?''

''தாராளமா நம்பலாம்... எனக்கு ரொம்பவும் வேண்டியவர். விசுவாசமானவர். நான் மந்திரி பதவியில் இருக்கணும்ன்னு விரும்பறவர்.''

''ஸாரி ஸார்... இந்த விஷயத்துல யாரையும் நம்ப முடியாது. உங்களுக்கு ரொம்பவும் நெருக்கமா இருக்கிறவங்க பேரையெல்லாம் ஒரு லிஸ்ட் பண்ணி என்கிட்டே குடுங்க... நான் சத்தமில்லாமே ஒரு போலீஸ் படையை வெச்சு... லிஸ்ட்ல இருக்கிற நபர்களையெல்லாம் ஃபாலோ அப் பண்ணி ஆளைக் கண்டு பிடிச்சிடறேன்.''

சில வினாடிகள் கண் மூடி யோசித்த சூர்யப்பிரகாசம் பின் சொன்னார். ''நாலைஞ்சு பேர் இருக்காங்க... பேரைச் சொல்றேன், நோட் பண்ணிக்குங்க...''

14

இரண்டு மணி நேரம் கழித்து மறுபடியும் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் சூர்யபிரகாசத்தைப் பார்க்க வந்தபோது அவரிடம் உற்சாகம் ஒட்டியிருந்தது.

''ஸார்... அடுத்த ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே உங்க டாட்டரை கடத்திட்டுப் போனது யாருன்னு கண்டுபிடிச்சிடலாம்.''

''எ... எப்படி?''

''நான் சில ரகசிய விசாரணைகளை மேற்கொண்டதில், ரெண்டு பேர் மேல் என்னோட சந்தேக முத்திரை அழுத்தமா விழுந்திருக்கு.''

''யார் யார் மேல?''

''ஒருத்தர் உங்க சக மந்திரி தேவரதன்...''

''இன்னொருத்தர்...?''

''உங்க பிசினஸ் பார்ட்னர் கந்தராஜ்.''

''என்னால நம்ப முடியலை... ரெண்டு பேரும் எனக்கு ரொம்பவும் நெருக்கமானவங்க...''

''இந்த விஷயத்துல யாரையும் நம்ப முடியாது சார்... அரசியலில் கூட இருந்தே குழி பறிக்கிறவங்கதான் அதிகம்...''

''அவங்கதான் என் பொண்ணைக் கடத்தியிருப்பாங்கங்கிறதுக்கு என்ன ஆதாரம்?''

''அந்த ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு வழிதான் இருக்கு சார்...''

''என்ன வழி...?''

கோதண்டம் தன் சட்டைப் பைக்குள் கையை நுழைத்து பிளாஸ்டிக் சில் கவர் ஒன்றை எடுத்துப் பிரித்தார்.

''இது என்ன...?''

''ரிசல்வர் பக்ஸ் சார்...! பட்டன் இருக்கிற இந்த ரீசீவர், 'பக்ஸை வீட்லேயும். உங்க சக மந்திரி வீட்லயும் பொருத்திட்டா... அவங்க என்ன பேசினாலும் கேட்கும். அவங்க வீட்டு டெலி அடியில் இதைப் பொருத்திட்டா விசேஷம்... அவங்க யார்க்கு டெ பண்ணிப் பேசினாலும் நாம பண்ணலாம்...''

''இதைப் பொருத்தறது யாரு...?''

''நீங்கதான்...''

''நானா...''

''எஸ்.... உங்க பிசினஸ் கந்தராஜ் வீட்டுக்கும் சக மந்திரி வீட்டுக்கும் மத்தவங்க யாரும் அ சுலபத்துல போயிட முடியாது. அ போனாலும் உள்ளே வரைக்கும் டெலிபோனுக்கு அடியில் இந்த பாக்ஸை பொருத்த முடியாது. உங்களால உரிமையோடு உள்ளே முடியும்.... ரிஸீவர் பக்ஸை பொ முடியும்...''

''இதை எப்ப பண்ணனும்...?''

''உடனடியா பண்ணனும் ஸார்...! டாட்டரைக் கடத்திக்கிட்டு போன மறுபடியும் போ பண்ணியிருந்தாங்களா?''

''இல்லை...''

''போன் பண்ணினா நீங்க ஒரு சொல்லணும் ஸார்.''

''பொய்யா...?''

''ம்... ரவிக்குமாரை ஏன் இன் விடுதலை பண்ணலைன்னு கேட்பாங்க...

னுக்கு உடம்பு சரியில்லை. போலீஸ் னை ஹாஸ்பிடலைஸ் பண்ணியிருக்கு. ளக்கு காலையில விடுதலை விடுவாங்கன்னு சொல்லிடுங்க...''

''நம்புவாங்களா?''

''நம்பற மாதிரி சொல்லணும்.''

''ரவிக்குமாரோட பாடி இப்ப எங்கே ருக்கு?''

''ஹாஸ்பிடலுக்கு கொண்டு போய் - மெண்ட் எடுக்கிற வார்டிலேயே ஒரு பாக்ஸுக்குள்ளே வெச்சிருக்கோம். டாட்டரை கண்டுபிடிக்கிற வரைக்கும் குமார் இறந்த விஷயம் வெளியே வரக் து.''

சூர்யப்பிரகாசம் கோதண்டத்தின் கையில் இருந்த ரிஸிவர் பக்ஸை வாங்கிக் கொண்டார்.

''கோதண்டம்! எம் பொண்ணை காப்பாத்திட முடியுமா?''

''இன்னிக்கு ராத்திரி பொழுது விடியறதுக்குள்ளே உங்க பொண்ணை மீட்டுடலாம் ஸார்...''

15

மத்தியானம் ஒரு மணி.

பெசண்ட் நகரில் இருந்த - கடற்கரையைப் பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருந்த - ந்தராஜின் பங்களாவுக்குள் தன் காரை நுழைத்து - போர்டிகோவில் கொண்டு போய் நிறுத்தினார் சூரியபிரகாசம்.

போர்டிகோ படிகளில் உட்கார்ந்து ஒரு பழைய சினிமா இதழை புரட்டி பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த வேலையாள் காரைப் பார்த்ததும் எழுந்து ஓடி வந்தான்.

''அய்யா... கும்பிடறேங்க...''

சூர்யப்பிரகாசம் காரிலிருந்து இறங்கிக் கொண்டே புன்னகைத்தார். ''என்ன வேலு... சௌக்யமா...?''

''உங்க புண்ணியத்துல என்னங்கய்யா குறைச்சல்?''

''கந்தராஜ் இருக்காரா?''

''இருக்காரய்யா...''

''கீழேயா...? மாடியிலா...?''

''மாடியிலதாங்க...''

''அப்படீன்னா... பாட்டி... உட்கார்ந்திருப்பார்...''

சூர்யப்பிரகாசம் உள்ளே நுழைந்தார். ஹாலை ஒட்டி இருந்த மாடிப்படிகளில் ஏறி வராந்தாவுக்கு வந்து - கந்தராஜின் அறைக்கு முன்பாய் வந்து நின்றார்.

கதவு வெறுமனே சாத்தியிருக்க -

தொட்டார்.

திறந்து கொண்டது.

''கந்தராஜ்'' - குரல் கொடுத்துக் கொண்டே உள்ளே போனார்.

நெற்றியில் ஒரு ஆச்சர்யக்கோடு அவசரமாய் உதித்து அதே அவசரத்தில் மறைந்து போயிற்று.

கந்தராஜ் பாதி படுக்கையிலும் - பாதி தரையிலும் சரிந்து விழுந்திருந்தார். கண்ணின் பார்வைகள் நிலைத்திருக்க...

...ன் வழுக்கை மண்டையில் ஆழமாய் - ...றைந்து போன ரத்தக் காயம்.

16

போலீஸ் கமிஷனர் தேவசகாயம் ...மைச்சர் சூர்யபிரகாசத்துக்கு முன்பாய் ...ன்றிருந்தார். வியர்வை முகம். தொப்பி ...க்கத்தில் இருந்தது. நேரம் காலை ஏழு ...ணி.

''கொலையானது... யாரோ மூணாம் ...னுஷன் இல்லை. எனக்கு வேண்டியவர். ...ண்பர்... இந்தக் கொலைக்கு காரண ...னவங்க யாராக இருந்தாலும் சரி... ...னடியா கண்டுபிடிக்கப்படணும்...''

''எஸ்.... ஸார்...''

''கந்தராஜ் வீட்டு வேலைக்காரன் ...லுவை விசாரணை பண்ணினதுல ...ாவது தகவல் கிடைச்சுதா...?''

''இல்ல ஸார்... ராத்திரி பூராவும் ...க்கப்புல வெச்சு ரத்தம் கசிய கசிய ...டிச்சு பார்த்துட்டோம்... அவன் ...யிலிருந்து எந்த விஷயமும் கிடைக் ...லை... இனிமே அடிச்சாலோ... ...தைச்சாலோ செத்துடுவான்...''

''இந்தக் கொலை அவனுக்குத் ...ரியாமேத்தான் நடந்திருக்கணும்... ...ன்னா... நான் கந்தராஜை பார்க்கப் ...ாகும்போது அந்த வேலு போர்டிகோ ...கள்ல ரொம்பவும் ரிலாக்ஸா உட்கார்ந்து ...சினிமா புத்தகம் படிச்சிட்டிருந்தான்...

கொலையானது அவனுக்கு தெரிஞ்சிருந்தா... அவனால அப்படி இருக்க முடியாது...

''ஸார்...''

''சொல்லுங்க...''

''இந்தக் கொலைக்குப் பின்னா... ஏதாவது அரசியல் இருக்கலாம்ன்னு சந்தேகப்படறேன்...''

''எனக்கு அப்படி தோணலை. கந்தசா... பெண்கள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் வீ... கண்ணுக்கு லட்சணமா இருக்கிறவங்... குடும்பப் பெண்ணாயிருந்தாலும் விட்டு... வைக்கமாட்டார். அப்படி யாராவது ஒ... பெண்ணைத் தொடப் போய் இந்... விபரீதம் நடந்திருக்கலாம்...''

மேஜையின் மேல் இருந்த இண்டர்காம் 'ர்ர்ர்ர்' என்றது. சூர்யப்பரகாசம் ரிஸீவரை எடுத்தார். காதுக்கு கொடுக்க மறு முனையில் பி.ஏ. பேசினார்.

''ஸார்... உங்களைப் பார்க்கிறதுக்காக மாப்பிள்ளையும் மாப்பிள்ளையோட அப்பாவும் வந்திருக்காங்க...''

அதிர்ந்தார் உள்ளுக்குள். காட்டிக் கொள்ளாமல் கேட்டார். ''வந்து நேரமாகுதா...?''

''இப்பத்தான் வந்தாங்க...''

''என்னோட பர்சனல் ரூம்ல உட்கார வையுங்க... கமிஷனரை அனுப்பிவிட்டு வந்துடறேன்...'' ரிஸீவரை வைத்தவர் எதிரில் நின்றிருந்த கமிஷனரை ஏறிட்டார்.

''என் பொண்ணு ப்ரியம்வதாவைக் கட்டிக்கப் போகிற மாப்பிள்ளையும் மாப்பிள்ளையோட அப்பாவும் வந்திருக்

காங்க... கல்யாணத்துக்கு இன்னும் ரெண்டு வாரம் இருக்கு... உங்களுக்கு இன்விடேஷன் வந்ததா?''

''வந்தது ஸார்...''

''மறக்காமே கல்யாணத்தை அட்டெண்ட் பண்ணுங்க...''

கமிஷனர் ஒரு சல்யூட்டோடு நகர்ந்து போக. சூர்யப்பிரகாசம் - உள்ளே இருந்த தன்னுடைய பர்சனல் அறையை நோக்கி போனார்.

மனசுக்குள் ஒரு பயம் நொண்டியது.

'மாப்பிள்ளையும் அவருடைய அப்பாவும் எதற்காக வந்திருப்பார்கள்?'

'ப்ரியம்வதா கடத்தப்பட்ட விஷயம் தெரிந்து வந்திருப்பார்களோ...?'

'தெரிய சாத்தியம் இல்லையே...?'

அறைக்குள் நுழைந்தார்.

மாப்பிள்ளை தீபக்கும், அவனுடைய அப்பா ஜோதிவேலும் சோபாவுக்கு சாய்ந்திருந்தார்கள்.

''வணக்கம்... வாங்க...''

''வணக்கம்....'' ஜோதிவேல் எழுந்து நின்று அமைச்சரின் கைகளைப் பற்றினார்.

''உட்கார்ங்க... சம்பந்தி...''

தீபக் சற்றே சங்கோஜமாய் நெளிந்தான். சூர்யப்பிரகாசம் தன் மனக்கிலேசத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் கேட்டார்.

''கல்யாண அழைப்பெல்லாம் முடிஞ்சுதா?''

''முடிஞ்சது'' தலையசைத்த ஜோதிவேல் சோபாவுக்கு சௌகரியமாய் சாய்ந்து கொண்டு சொன்னார்.

''ஒரு சந்தோஷமான விஷயம்...''

சூர்யபிரகாசத்தின் நெற்றி சுருங்க... ஜோதிவேல் தொடர்ந்தார். ''உங்க பொண்ணு ப்ரியம்வதா என் வீட்டுக்கு மருமகளா வர்ற நேரம் என் பையனுக்கு அமெரிக்கா பாஸ்டன் சிட்டியில் வேலை கிடைச்சிருக்கு. கெமிக்கல் என்ஜினியர் போஸ்ட்.''

உள்ளுக்குள் இருதயம் உதைத்துக் கொண்டாலும் சூர்யப்பிரகாசம் சந்தோஷத்தைக் காட்டிக் கொண்டார்.

''கேட்கவே சந்தோஷமாயிருக்கு.''

''கல்யாணம் முடிஞ்ச ஒரு வாரத்துக்குள்ளே பாஸ்டன் கிளம்பணும். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்திதான் ஃபேக்ஸ் வந்தது.''

''ஒரு வாரத்துல கிளம்பணுமா...?''

''ஆமா...! ஆனா தீபக் தனியா கிளம்பிப் போக ஆசைப்படலை. ப்ரியம்வதாவையும் கூட்டிட்டு போகணும்ன்னு பிரியப் படறான்.''

''தாராளமா...! ப்ரியம்வதாவுக்கு பாஸ்போர்ட் இருக்கு. விசாவுக்கு ஏற்பாடு பண்ணிட்டா போச்சு...''

தீபக் குறுக்கிட்டான்.

''ப்ரியம்வதாவை ஒரு நிமிஷம் கூப்பிடறீங்களா....? இந்த சந்தோஷமான விஷயத்தை சொல்லிடலாம்...''

சூர்யபிரகாசத்துக்கு தொண்டை உலர்ந்து போயிற்று.

''எ... என்... என்னோட டாட்டர் மேரேஜ் இன்விடேஷன்களை கொடுக்கிறதுக்காக வெளியூர் போயிருக்கா... ரெண்டு நாள் கழிச்சுதான் வருவா...?''

''எந்த ஊர்க்கு....?''

''குறிப்பா கோயமுத்தூர்... அப்புறம் அதுல இருக்கிற பொள்ளாச்சி உடுமலைப்பேட்டை... ...பூர்... எப்படியும் இன்னிக்கு ராத்திரி சாயங்காலத்துக்குள்ளே போன் பண்ணுவா. அவகிட்டே விஷயத்தை சொல்லிட றேன்...''

அவர்கள் இருவரும் எழுந்து கொண்டார்கள்.

''அப்ப... நாங்க... கிளம்பறம்...''

''டிஃபன் சாப்பிட்டு போலாமே...?''

''வேண்டாம்... வீட்ல கெஸ்ட் வந்திருக்காங்க... அவங்களோடு உட்கார்ந்து சாப்பிடணும். ப்ரியம்வதா கோயமுத்தூரிலிருந்து போன் பண்ணினா விஷயத்தை மறக்காம சொல்லிடுங்க...''

சூர்யப்பிரகாசம் செயற்கை சிரிப்பு சிரித்தார்.

''மறக்க முடியுமா...?''

அவர்கள் அறையைக் கடந்து போனதும் அங்கிருந்த சோபாவில் உடம்பில் ரத்தம் வற்றிப்போன உணர்வோடு சோபாவுக்கு சாய்ந்தார்.

'ப்ரியம்வதா உயிர்க்கும் மானத்துக்கும் சேதம் இல்லாமல் திரும்புவாளா...?'

17

இரவு பதினோரு மணி.

தரமணி போகும் நிசப்தமான பாதையில் பாதையை விட்டு ஐம்பது மீட்டர் தள்ளி

தென்னை மரங்கள் நிறைந்த இருட்டின் பின்னணியில் சொற்ப வெளிச்சத்தோடு அந்த பங்களா உட்கார்ந்திருக்க இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் அதை நோக்கி பைக்கை செலுத்தினார்.

சூர்யபிரகாசத்தின் சில்மிஷ காரியங்களுக்காகவே கட்டப்பட்ட பங்களா அது.

சாத்தப்பட்ட காம்பௌண்ட் கேட் வந்தது.

பைக்கை நிறுத்தினார்.

ஹார்ன் கொடுக்க - பங்களாவின் போர்டிகோவில் ஒரு மனித முகம் முளைத்தது. டார்ச் வெளிச்சத்தோடு நடந்து வந்தது. பக்கத்தில் வந்ததும்தான் தெரிந்தது. பங்களா வாட்ச்மேன். கரணை கரணையாய் கைகள். கால்கள், பெரியதாய் மீசை.

கோதண்டம் கேட்டார்.

''மினிஸ்டர் உள்ளே இருக்காரா...?''

''இருக்கார்... உங்களுக்காகத்தான் காத்திட்டிருக்கார்.''

கேட்டை கொஞ்சமாய் பைக் மட்டும் போகிற அளவுக்குத் திறந்து - பைக் உள்ளே போனதும் மூடினான்.

கோதண்டம் பைக்கை மண் பாதையில் விரட்டி போர்டிகோவுக்கு கொண்டு போய் அங்கே நின்றிருந்த மெட்டாடர் வேனுக்குப் பக்கத்தில் ஸ்டாண்டிட்டு நிறுத்திவிட்டு உள்ளே போனார்.

அரையிருட்டோடு - ஹால் நிசப்தமாய் இருந்தது. கோடியில் தெரிந்த அறையில் மட்டும் ட்யூப்லைட் வெளிச்சம் ஸ்பெஷலாய் ஒட்டியிருந்தது.

போனார்.

டி.வி. சத்தம் கேட்டது. ஃபுட்பால் மேட்சின் ஆரவாரம், அறைய நெருங்கினார் கோதண்டம். அமைச்சர் சூர்யபிரகாசம் கையில் விஸ்கி டம்ளரோடு - லுங்கியும் பனியனும் அணிந்து சோபாவுக்கு சாய்ந்திருந்தார்.

கோதண்டம் எதிரே போய் சல்யூட் அடித்து நின்றதும் அவர் நிமிர்ந்து சிரித்தார்.

''வாங்க... கோதண்டம்... இந்த பங்களாவுக்குள்ளே நான் இருக்கும்போது சல்யூட்டெல்லாம் வேண்டாம்.''

''ஸார்...''

''உட்கார்ங்க... மொதல்ல...''

கோதண்டம் உட்கார்ந்து கொண்டே கேட்டார்.

''அவசரமா என்னைக் கூப்பிட்டதா... தகவல் வந்தது.''

''ஆமா...! என்னோட பொண்ணை கடத்திட்டு போனவங்களை கண்டு பிடிக்கிற முயற்சி... எவ்வளவு தூரத்துல இருக்கு...?''

''க்ளு எதுவும் சரியானபடி கிடைக்கலை ஸார். எப்படியும் ரெண்டு நாளைக்குள்ளே... கண்டுபிடிச்சுடலாம் ஸார்...''

''எம் பொண்ணோட பிராணத்தையா...?''

''ஸார்...''

''என்னோட ஃப்ரண்ட் கந்தராஜ் மேல சந்தேகப்பட்டீங்க. அவன் இப்ப உயிரோடு இல்லை.''

''ஒரே குழப்பமா இருக்கு ஸார்...''

‘‘அந்த குழப்பத்தை தெளிவிக்க[illegible] உங்களை இங்கே வரச் சொன்னேன்[illegible] பொண்ணை கடத்தல் பேர்வழி[illegible] கிட்டயிருந்து உயிரோடு மீட்கறது[illegible] என்கிட்ட ஒரு வழி இருக்கு...’’

கோதண்டம் நிமிர்ந்தார்.

‘‘என்ன வழி ஸார்...’’

‘‘சொல்றேன்... ட்ரிங்கஸ் சாப்பிட[illegible] களா?’’

‘‘வேண்டாம்.... ஸார்... உங்க முன்[illegible] குடிச்சா அது மரியாதையில்லை...’’

‘‘நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மா[illegible] இந்த வீட்டுக்கு வந்துட்டா நான் ம[illegible] கிடையாது. என்னை மாதிரி நீங்க[illegible] ரிலாக்ஸ்டா இருக்கலாம்.... அ[illegible] டீபாய்க்கு கீழே ஸ்காட்ச் பாட்டி[illegible] டம்ளரும் இருக்கு எடுத்துக்குங்க. ரெண்[illegible] ரவுண்ட் போட்ட பின்னாடி பேசலாம்.’’

கோதண்டம் ஒரு சபல சிரிப்போடு - டீபாய்க்கு கீழே குனிந்து - அ[illegible] வெளிநாட்டு பாட்டிலையும் - நீள்வட்[illegible] கண்ணாடி டம்ளரையும் எடுத்து[illegible] கொண்டார்.

‘‘ஏதாவது சாப்பிட கொண்டுவர[illegible] சொல்லட்டுமா?’’

‘‘அதெல்லாம் வேண்டாங்க ஸார்...’’

கோதண்டம் ஸ்காட்ச் விஸ்கி[illegible] கண்ணாடி டம்ளரில் ஒரு லார்ஜ் அளவுக்கு[illegible] ஊற்றிக் கொண்டு சப்பினார்.

‘‘கோதண்டம்...’’

‘‘ஸார்...’’

‘‘அந்த டாக்ஸி ட்ரைவர் சுந்தரேசனை [illegible]ஸ் பண்ணிட்டீங்களா?’’

‘‘பண்ணியாச்சு ஸார்...’’

‘‘ரவிக்குமார் பாடி இன்னும் [illegible]ர்ச்சுவரியில்தானா இருக்கு?’’

‘‘ஆமா... ஸார்.... உங்க டாட்டரை [illegible]டத்தல்காரங்ககிட்ட இருந்து மீட்டினதும் [illegible]விக்குமார் லாக்-அப்ல தற்கொலை [illegible]ண்ணிகிட்டார்னு பேப்பர்க்கு நியூஸ் [illegible]த்துடலாம்னு இருக்கேன்...’’

கோதண்டம் இரண்டாவது லார்ஜை [illegible]ப்பிட்டுவிட்டு உடம்பில் புது ரத்தம் பாய [illegible]ட்டார்.

‘‘ஸார்... அந்த கடத்தல்காரங்க [illegible]ட்டயிருந்து மறுபடியும் உங்களுக்கு [illegible]ன் வரவேயில்லையா...?’’

‘‘வந்தது...’’

‘‘எப்ப வந்தது...? என்ன சொன் [illegible]ங்க...’’

‘‘ரெண்டு நாளைக்கு முந்தியே [illegible]ந்தது...’’

‘‘நீங்க என்கிட்டே சொல்லவே [illegible]ல்லையே?’’

‘‘உங்க கிட்ட சொல்ற மாதிரி அது [illegible]ல்லை...’’

‘‘என்ன... சொல்றீங்க ஸார்...?’’

‘‘என்னோட மகளைக் கடத்திட்டு [illegible]போனவங்க புதுசா ரெண்டு கோரிக்கை [illegible]ளை வெச்சாங்க...’’

‘‘புது கோரிக்கைகளா... என்ன [illegible]து...?’’

‘‘சொன்னா உங்களுக்கு அதிர்ச்சியா இருக்கும்... சொல்லட்டுமா... வேண்டாமா?’’

‘‘சொ... சொல்லுங்க ஸார்... எதுவாக இருந்தாலும் ஃபேஸ் பண்ணலாம்...’’

‘‘முதல் கோரிக்கை இதுதான். கந்தராஜ் ஒரு போதை மருந்து ஹோல்சேல் வியாபாரி. அவன்கூட சேர்ந்து நான் பிசினஸ் பண்றது ஒரு மந்திரிக்கு சரியில்லையாம். தமிழ் நாட்டு இளைஞர்களை போதை மருந்து அரக்கன்கிட்டயிருந்து மீட்கணும்ன்னா...கந்தராஜ் உயிரோடு இருக்கக் கூடாதாம்... அவனைத் தீர்த்துக்கட்ற வேலையை நான் செய்யணுமாம்...’’

கோதண்டத்தின் விழிகள் விரிந்தன.

‘‘ஸ... ஸார்... அப்படீன்னா...?’’

‘‘என் பொண்ணு உயிரோடு திரும்பி வரணுமேங்கிறதுக்காக கந்தராஜை தீர்த்துக்கட்ட ஏற்பாடு பண்ணினது நான்தான். போலீஸுக்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் என் மேல் சந்தேகம் வரகூடாதுங்கிறதுக்காக நானே கந்தராஜ் வீட்டுக்கு போய் முதல் முதலா டெட்பாடியை பார்த்து அதிர்ச்சியடையற மாதிரி நடிச்சேன்...’’

‘‘ஸ... ஸார்... இப்படியொரு காரியத்தை நீங்க பண்ணியிருப்பீங்கன்னு நான் நினைச்சுக்கூட பார்க்கலை...’’

‘‘கடத்தல்காரர்களோட ரெண்டாவது கோரிக்கை என்னான்னு நீங்க கேட்கலையே...?’’

‘‘ரெண்டாவது கோரிக்கை என்ன ஸார்...?’’

‘‘காக்கி யூனிஃபார்மை மாட்டிகிட்டு இன்ஸ்பெக்டர் என்கிற பதவியை கையில வெச்சுகிட்டு நீங்க சட்ட அராஜகம் பண்றீங்களாம். வேண்டாதவங்க பேர்ல பொய் கேஸ்களை போட்டு - ஜெயிலுக்கும் தூக்குக்கும் நீங்க அனுப்பியிருக்கீங்களாம்: அதனால உங்களையும் உயிரோட விடக்கூடாதாம்... தீர்த்துக்கட்டச் சொல்லிட்டாங்க...’’

‘‘ஸ... ஸ... ஸார்....’’ கையிலிருந்த் ஸ்காட்ச்’ டம்ளரை கை நடுங்க டீபாயின் மேல் வைத்துவிட்டு பயம் அப்பிய கண்களோடு மெல்ல எழுந்து நின்றார் கோதண்டம்.

சூர்யபிரகாசம் ஒரு கோணல் சிரிப்பு சிரித்தார்.

‘‘என்ன பண்றது கோதண்டம்...? அடுத்த பத்து நாள்ல எம் பொண்ணுக்கு கல்யாணம். ஒரே பொண்ணு. அவ கல்யாணம் பண்ணிகிட்டு சீரும் சிறப்புமா வாழறதை நான் பார்க்க வேண்டாமா... கடத்தல்காரங்களோட ரெண்டாவது கோரிக்கையையும் நிறைவேத்தத்தான்... இந்த பங்களாவுக்கு உங்களை வரச் சொன்னேன்...’’

‘‘ஸ... ஸார்... அ... அது... அது....?’’

‘‘தெரியும்.... அநியாயம்தான்... என்னோட நிழல் காரியங்களுக்கு எவ்வளவோ நீங்க உதவி பண்ணியிருக்கீங்க... அதையெல்லாம் மறக்கக் கூடாதுதான்... ஆனா... என்ன பண்றது...? எனக்கு என் பொண்ணு வேணுமே...? பேசாமே... நீங்க செத்துடுங்க... கோதண்டம்...’’

''நோ...ஓ!''

''நீங்க எப்படி சாகப் போறீங்க தெரியுமா...? ஃபுல்லா குடிச்சுட்டு நீங்க ஹைவேஸ் ரோட்ல பைக்கை ஓட்டிகிட்டு போனீங்களாம்... லாரிக்காரன் உங்க மேல் மோதிட்டு போயிட்டானாம்...''

''ஸ... ஸார்... வே... வேண்டாம்... ஸார்... உங்க பெண்ணைக் கடத்திட்டு போன ஆட்களை... நான்... ரெண்டு நாள்ல...''

''உங்களால முடியாது கோதண்டம்! எதுக்கு ரிஸ்க். உங்க டெட்பாடி ஹைவேஸ் ரோட்ல விழுந்த அடுத்த ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே என் பொண்ணு வீட்டுக்கு வந்துடுவாளாம்...''

கோதண்டம் வியர்த்து வழியற முகமாய் - மெல்ல பின்னோக்கி நகர -

அவருடைய தோளின் மேல் - இரண்டு கரங்கள் கனமாய் விழுந்து அமுத்தியது.

திரும்பினார்.

பங்களா வாட்ச்மேன்.

18

கோதண்டம் நிமிற முயன்று தோற்றார்.

''வே... வேண்டாம் ஸ... ஸார்... என்னை ஒண்ணும் ப...ப...பண்ணிடாதீங்க... உங்களுக்காக நான் எவ்வளவோ... ப... பண்ணியிருக்கேன்...''

சூர்யபிரகாசம் விஸ்கி சிரிப்பு சிரித்தார்.

''நான் இல்லேன்னு சொல்லலையே...? எனக்காக எவ்வளவோ பண்ணியிருக்கிற நீங்க... எம் பொண்ணுக்காக இப்ப உயிரையும் குடுங்களேன்...! விலைவாசி விஷம்போல ஏறிட்டிருக்கிற இந்த இந்தியாவில் வாழ்க்கை நடத்தறது ரொம்பக் கஷ்டம். செத்துப் போயிடுங்க... எல்லாரும் ஒரு நாளைக்கு சாக வேண்டியவங்க தான். நீங்க கொஞ்சம் மொதல்ல போறீங்க... அவ்வளவுதான்...''

''ஸ... ஸார்...'' கோதண்டம் தீனமாய் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே - அவருடைய கழுத்துப் பகுதியில் - வாட்ச்மேனின் வலதுகை 'நெக்' கென்று அடித்தது.

சத்தமே காட்டாமல் கண்கள் உடனே சோர்ந்து மயங்க வாட்ச்மேன் அவரை தூக்கிப்போய் சோபாவில் கிடத்தினான். ஸ்காட்ச் பாட்டிலை எடுத்து அவருடைய வாய்க்குள் திணித்தான்.

''க்ளக்... க்ளக்...''

பாட்டிலில் இருந்த ஸ்காட்ச் கோதண்டத்தின் வயிற்றுக்குள் இறங்கியது.

''போஜப்பா...'' வாட்ச்மேனை சூர்யபிரகாசம் கூப்பிட்டார்.

''அய்யா...''

''இன்ஸ்பெக்டரோட பைக்கை வேன்ல ஏத்திட்டியா?''

''ஏத்திட்டேன்யா...''

''ஹைவேஸ் ரோட்டுக்கு... நீ சொன்ன லாரி வந்திருக்கும் இல்லையா...?''

‘‘கண்டிப்பா வந்திருக்கும்ய்யா...’’

‘‘கவனம்... இன்ஸ்பெக்டரையும் பைக்கையும் பக்கம் பக்கமா வச்சு லாரியை ஏத்தணும். அது ஆக்ஸிடெண்ட் மாதிரி பக்காவா தெரியணும்...’’

‘‘கவலைப்படாதீங்கய்யா... காரியம் சுத்தமா இருக்கும்...’’

பாட்டில் காலியாகியிருக்க - ஸ்காட்சில் கோதண்டத்தின் வயிறு நிரம்பியிருந்தது.

போஜப்பா தன் வலுவான கைகளை உபயோகப்படுத்தி கோதண்டத்தின் உடலைத் தூக்கிக் கொண்டான்.

19

ராத்திரி மணி பனிரெண்டு.

ஹாட்லைன் டெலிபோன் துடித்ததும் - தூங்காமல் காத்திருந்த சூர்யப்பிரகாசம் ஆர்வமாய் ரிஸீவரை அள்ளி காதுக்குக் கொடுத்தார்.

‘‘ஹலோ...’’

மறுமுனையில் குரல் சிரித்தது.

‘‘எங்க ரெண்டு கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றிய உனக்கு நன்றி...’’

‘‘எ...எ...என் பொண்ணு...?’’

‘‘கவலையே படாதே...! உன் பொண்ணு ரியம்வதா நூறு சதவீத கற்போடு இருக்கா... வேளை வேளைக்கு சாப்பிட வச்சு பத்திரமா பார்த்துட்டு இருக்கோம்... மிச்சம் இருக்கிற ஒரு கோரிக்கையையும்

நிறைவேத்திட்டா... உம் பொண்ணை நீ பார்க்கலாம்...’’

‘‘என் ராஜினாமாதானே...?’’

‘‘ஆமா...’’

‘‘நாளைக்கு காலையில பண்ணிட றேன்...’’

‘‘மந்திரி பதவியை - ராஜினாமா பண்ணினா மட்டும் போதாது...’’

‘‘பின்னே...?’’

‘‘நீ அரசியலை விட்டே விலகிட்டதா அறிக்கை விடணும்.’’

‘‘ம்...ம்...’’

‘‘என்ன யோசனை...? யோசனை பண்ணினா உம் பொண்ணோட கல்யாணத்தை நீ பார்க்க முடியாது... உன் கையாலேயே கொள்ளி வைக்க வேண்டி வரும்...’’

‘‘வே... வேண்டாம்...’’

‘‘என்ன வேண்டாம்...’’

‘‘அரசியலே எனக்கு வேண்டாம்...’’

‘‘இப்ப... இப்படி சொல்லிட்டு பின்னாடி அரசியல்ல ஈடுபட்டே... நீ உயிரோடு இருக்க மாட்டே...’’

‘‘எனக்கு... எனக்கு பதவியும் வேண்டாம்... அரசியலும் வேண்டாம்... என் பொண்ணுதான் எனக்கு வேணும்...’’

‘‘நாளைக்கு காலை பேப்பர்ல உன்னோட ராஜினாமாவும், அரசியல் விலகல் செய்தியும் வரணும். செய்தி வந்த ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளே உன்னோட

பொண்ணை நீ பார்க்கலாம்... எங்கே வந்து உன் பொண்ணை கூட்டிட்டு போக ணும்ங்கிற விபரத்தை போன்ல சொல்றோம்...''

'டொக்...!'

ரிஸீவர் வைக்கப்பட்டது.

20

காலை ஆறு மணி.

குறுகலான எல்லீஸ் ரோட்டில் - பாய்ந்த அந்த ஸ்கூட்டர் வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு - ஒரு சந்தில் திரும்பி - பாதாம் மரத்துக்கு கீழே உட்கார்ந்திருந்த அந்த வீட்டுக்கு முன்பாய் நின்றது.

அதிலிருந்து இறங்கிய இளைஞன் கையில் சுருட்டி வைத்த காலை தினசரி பேப்பரோடு வாசற்படி ஏறி - காலிங் பெல் ஸ்விட்ச்சைத் தொட்டான்.

''கிணுங்...''

உடனே கதவு திறந்தது.

திறந்தவள் - ப்ரியம் வதா.

வெளியே நின்ற - அந்த இளைஞனைப் பார்த்து புன்னகைத்தாள்.

''என்ன... சத்யம்...? அப்பா ராஜினாமா பண்ணிட்டாரா?''

''ம்... பண்ணிட்டார்... பேப்பரோட முதல் பக்கம் பூராவும் அந்தநியூஸ்தான்...''

அந்த சத்யன் பேப்பரை நீட்ட - ப்ரியம்வதா வாங்கிப் பார்த்தாள்.

அமைச்சர் சூர்யப்பிரகாசம் திடீர் ராஜினாமா.

அரசியலை விட்டே விலகப் போவதாக அறிவிப்பு.

இது பற்றி கூறப்படுவதாவது: போலீஸ் பொறுப்பையும் சமூக நல பொறுப்பையும் வகித்து வந்த அமைச்சர் சூர்யப்பிரகாசம் தன் மந்திரி பதவியை ராஜினாமா செய்து விட்டார். போலீஸ் லாக்-அப்களில் நடைபெறும் கற்பழிப்புகள், தற்கொலை களுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகளே காரணம் என்றும் - இவைகளை தடுக்க தன்னால் முடியவில்லை என்றும் கூறி - ராஜினாமா செய்துள்ளார். அந்த ராஜினாமாவை முதலமைச்சர் அதிர்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டு - கவர்னர்க்கு அனுப்பியுள்ளார்.

இந்த நிலைமையில் - அமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்த சூர்யபிரகாசம் எமது நிருபர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பரபரப்பான பதில்களைக் கொடுத்தார்.

''இந்த ராஜினாமாவுக்கு ஏதாவது நிர்ப்பந்தம் உண்டா...?''

''யாருடைய நிர்ப்பந்தமும் இல்லை... என்னுடைய மனசாட்சிக்கு சரியென்று பட்டதைத்தான் செய்திருக்கிறேன்...''

''இப்படி ராஜினாமா செய்வது உங்கள் கட்சியின் மந்திரி சபைக்கு நெருக்கடியை உண்டாக்காதா...?''

''உண்டாக்காது...''

''யாரையாவது குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறீர்களா...?''

''இல்லை... போலீஸ் துறையில் சில அதிகாரிகள் செய்த தவறுக்கு தானே பொறுப்பேற்று ராஜினாமா செய்கிறேன். போலீஸ் என்பது மக்களின் பாதுகாப்புக்காக உண்டாக்கப்பட்டட் சட்டபூர்வமான அமைப்பு. பெண்களின் கற்பை காக்க வேண்டிய போலீஸாரே கற்பை சூரையாடுவது வேதனையான விஷயம்...''

''எல்லா போலீஸ் அதிகாரிகளும் அப்படி இல்லையே?''

''மோசமாக நடந்து கொள்கிற அந்த சிலர் திருந்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ராஜினாமா...''

''இனி உங்கள் எதிர்கால திட்டம் என்ன...?''

''நான் இந்த அரசியலைவிட்டே விலகி கிராமத்துக்கு போய்விட எண்ணியுள்ளேன்... என் பெண்ணின் கல்யாணம் முடிந்ததும் கிராமத்தை பார்க்க போய்விடுவேன்...''

''முதல் அமைச்சரை இது விஷயமாய் சந்தித்து பேசினீர்களா?''

''இல்லை...''

''சந்திப்பீர்களா...?''

''ஒரு நண்பராக அவரை சந்திப்பேன்...''

''உங்கள் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளும் படி கேட்டால்...?''

''மறந்துவிடுவேன்...''

பேப்பரை ஒரு புன்னகையோடு மடித்துக் கொண்டே - சத்யனை ஏறிட்டாள்.

நாம போட்ட திட்டத்துல ஜெயிச்சிட் டோம் சத்யன். சட்டத்தால தண்டிக்க டியாத கந்தராஜையும், கோதண்டத் தையும்... என்னோட அப்பா கையாலேயே ரசம்ஹாரம் பண்ண வெச்சிருக்கோம்... துல வருத்தப்பட வேண்டிய ஒரே ஷயம் ரவிக்குமாரை நம்மால் காப்பாத்த டியலைங்கிறதுதான்.''

சத்யன் குறுக்கிட்டான். ''ரவிக் மாரோட இறப்பை நாம எதிர் ர்க்கலை...! ஆனாலும் நம்ம ட்சியத்துல நாம ஜெயிச்சிட்டோம்... ந்தமே இல்லாமே ஒரு யுத்தத்தை நடத்தி இந்த சமுதாயத்துக்கு பிரயோஜனம் ல்லாத எதிரிகளை வீழ்த்தியிருக்கோம்... ரு மோசமான மனிதர்கிட்ட இருந்த திகாரத்தை பறிச்சிருக்கோம். அரசியலை ட்டே துரத்தியிருக்கோம்...! இந்த வற்றிக்கு காரணம் நீதான்... நீ போட்டு டுத்த கடத்தல் நாடகத்துல நான் ஒரு வஷதாரி... அவ்வளவுதான்...''

ப்ரியம்வதா சிரித்தாள். ''இந்த டக்கம்தானே வேண்டாம்ங்கிறது...? லேஜ் டேஸிலிருந்தே உனக்கும் னக்கும் சமூக ரீதியான சில தாக்கங்கள் ண்டு- பொய் ஓங்கக் கூடாது. உண்மை ங்கக் கூடாதுன்னு ஒரு லட்சிய வறியோடு இருந்தோம்... ஆனா ன்னோட துரதிர்ஷ்டம்... ஒரு மோசமான ரசியல்வாதி எனக்கு அப்பா. அவரை த்விகமாக வீழ்த்தறதுக்கு என்ன ழின்னு உன்கிட்ட கேட்டேன். நீ சால்லிக் கொடுத்தபடி நடிச்சேன்... தட்ல் ல்...''

''அப்பான்னு கூட பார்க்காமே... அவர்க்கு எதிரா செயல்பட்டது பெரிய விஷயம் ப்ரியம்வதா... உன்னை நான் ஒரு பொண்ணா பார்க்கலை. அநியாயத்தை அழிக்க அந்த பாரதமாதாவே உன் உருவத்துல வந்ததா நான் நினைக்கிறேன். உன்னை மாதிரியே ஒவ்வொரு பொண்ணும் இருந்துட்டா... நம்மை ஆட்சி பண்றவங்க அயோக்கியர்களா இருக்க மாட்டாங்க... உனக்கு வந்த இந்த துணிச்சல் எல்லார்க்கும் வரணும்.''

''கண்டிப்பா வரும்... அதுக்கு சில காலம் ஆகும்...! இப்ப நீ... பண்ண வேண்டிய காரியம் எது தெரியுமா சத்யன்...''

''தெரியும்.''

''என்ன...?''

''டெலிபோன் பூத்துக்கு போய் உன்னோட அப்பாவுக்கு போன் பண்ணி உங்க பொண்ணு இன்னும் அரை மணி நேரத்துக்குள்ளே வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்துடுவான்னு சொல்ல வேண்டியது அவ்வளவுதானே...?''

''ஆமா...''

''கிளம்பிட்டேன்.''

''அப்புறம்...''

''சொல்லு...''

''நான் வீட்டுக்கு போயிட்டா கல்யாணம் முடிகிற வரைக்கும் அப்பா என்னை வெளியே விடமாட்டார். ஸோ... என்னோட கல்யாணத்துக்கு இப்பவே உன்னை இன்வைட் பண்ணிடறேன்... கல்யாணத்துக்கு நீ கண்டிப்பா வந்துடணும்...''

சத்யன் சிரித்தான்.

''நீ என்னோட லட்சிய பார்ட்னர். என்னோட கல்யாணத்துக்கு நான் வராமே இருப்பேனா...?'' சொல்லிவிட்டு அவன் மந்திரி அமைச்சர் சூர்யபிரகாசத்துக்கு டெலிபோன் செய்யப் போக -

ப்ரியம்வதா அங்கிருந்த சோபாவுக்கு வந்து - மறுபடியும் பேப்பரைப் பிரித்தாள்.

பேப்பரின் இரண்டாம் பக்கம் வந்த போது பார்வை நின்றது. அந்த செய்தியின் மேல் படித்தது.

குடிபோதையில் பைக் ஓட்டிய இன்ஸ்பெக்டர் லாரி மோதி மரணம். செய்திக்குப் பக்கத்தில் போட்டோ. போட்டோவில் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டம் லாரி சக்கரத்துக்கு கீழே - ஒரு அசுரனைப் போல் நசுங்கி தெரிந்தார்.

(முற்றும்)

இன்னும் பிடிபடவில்லை
நீ துரத்தும்
வண்ணத்துப்பூச்சியும்
நான் துரத்தும் நீயும்...!

பா.தனசேகர்,
அவிநாசி.